

Tökéletes erő tökéletes gyengeség által

(Perfect Strength By Perfect Weakness)

1961. november 19. Jeffersonville IN. U.S.A.

¹ Jó reggelt, barátaim. Jó újra kint lenni ma reggel ezen az esős, havas, felemás reggelen. Tudom, hogy sokan közületek elég sokáig vezettek, messziről jöttek. És van néhány... ezek a drága barátaink, akik Chicagóból, Alabamából, Georgiából, Tennessee-ből és Illinois-ból és a környékről jönnek ezekben a napokban, szóval mi... bízunk benne, hogy Isten odaadja nektek az Ő védelmét, ahogy utaztok. És ez az imádságunk, hogy Ő védjen titeket az utakon, ezeken a veszélyes utakon, ahogy télen síkossá válnak. És télen ez egy rossz vidék. Tavasszal vagy ősszel ez a legszebb vidék, de télen és nyáron nagyon rossz.

² Nos, azt hiszem, még nem indították el a felvételt. És csak szeretnék egy bejelentést tenni a múlt vasárnapi üzenetre vonatkozóan. Azért tartottam vissza a szalagot és nem engedtem, hogy árusítsák, kitegyék, nos, mert először át kell nézmem. Mert sokszor úgy mondok el olyan dolgokat itt a gyülekezetben, amit nem adnék a nyilvánosság elé, mert az néha botránkozást okoz. És néha még a mi imaházunkban is kérdéseket vet fel az emberekben. És ez...

³ Nem azért mondom ezt... mondom ezeket, mert érzéketlen vagyok, de néha kenet alatt olyan dolgokat tudok, amiket nem akarnék... nem mernék elmondani az embereknek. Aztán kenet alatt néha kicsúszik valami, látjátok, és nem veszem észre. És az egyik dolog, amiről úgy gondolom, hogy elhangzott a múlt vasárnap, ami valakinek... amikor megemlítettem, hogy soha nem hittem az oltárhoz hívásban. Értitek?

⁴ Szeretném ezt elmondani és tisztázni, hogy megértsétek. Az egész Bibliában soha nem tettek oltárhoz hívást. Nincs ilyen dolog a Szentírásban. A korszakok során sehol sem tették, egészen a methodista korig, körülbelül kétszáz évvel ezelőttig.

⁵ Az oltárhoz hívás az, amikor az emberek feljönnek ide és próbálják meggyőzni és rávenni az embereket: „Gyerünk, John! Tudod, ők... Anyukád úgy halt meg, hogy imádkozott érted. Gyerünk, John!” Ez nem meggyőződés, barátaim. Nem. Ez a fajta... én... nagyon ritkán hallasz olyanról, aki nagyon messzire jutna. És abban mindenfélét kapsz. Ez az oka annak, hogy a gyülekezet teljesen össze van kavarodva, úgy, ahogy ma van. Ilyen dolgok miatt.

⁶ Meggyőződés; semmit sem kell mondanod, testvér. Isten ott van és elvégezte a munkát. „Míg Péter ezeket a szavakat szólta, leszállt a Szentlélek mindazokra, akik hallgatták az Igét.” Értitek? Nincs oltárhoz hívás, látjátok, nincs olyan.

⁷ Nos, az oltár az imádság helye, ahová minden gyülekezetbe érkező embernek először mennie kellene, letérdelni az oltárnál, csendben imádkozni Istenhez, felajánlva imakéréseiket a szeretteikért, és hálát adva Istennek azért, amit értük tett, majd visszamennék a helyükre.

⁸ És aztán a gyülekezet az a hely, ahol Isten Igéje... „És az ítélet Isten Házán kezdődik”, ahol az Ige ítélete kimegy. Aztán... de manapság annyit változtatunk ezen.

⁹ Na most, semmi bajom azzal, aki oltárhoz hívást tart. Ez... Én magam is sok ilyet tettem és valószínűleg még sokat fogok tenni, ha folytatom. De csak a magam részéről... Látjátok, túl sokat összegyűjtünk. És semmi bajom ezzel. Az nem árt. Az rendben van. Értitek?

¹⁰ Mert figyeljete, Jézus azt mondta: „Senki sem jöhet Énhozzá, hacsak az Atyám nem vonzza először. És minden, amit az Atya Nekem adott, Hozzá jön.” Így van. Tehát akkor látjátok, ők... Ez teljes mértékben elveti az oltárhoz hívást. Értitek? Látjátok ezt? „Minden, amit az Atya...” Ti...

¹¹ A mi feladatunk az, hogy „hirdesd az Igét”. A Biblia azt mondja: „Ahányan csak hittek, megkeresztelkedtek.” „Térjete meg és keresztelkedjete meg Jézus Krisztus Nevében a bűnök bocsánatára!” Mi ez? „Keresztelkedjete meg Jézus Krisztus Nevében a bűnök bocsánatára és akkor veszitek a Szentlélek ajándékát.”

¹² De amikor győzködöd, rángatod és ijesztgeted az embereket, és rábeszéled az embereket... Az embereknek tudatosan, józanul, meggyőződéssel kell jönniük és befogadniuk Krisztust. Aztán az első dolog, amit tesznek, amint helyükön ülve befogadják Krisztust, a következő dolog az, hogy megkeresztelkednek Jézus Krisztus Nevében azon bűnök bocsánatára, amelyekről meggyőződtek, hogy helytelenek. Így nyernek bocsánatot a bűneiktől, látjátok. Mert megtértek; megkeresztelkedtek emlékeztetőül az embereknek, hogy „elfogadtam Krisztust személyes Megváltómnak”; akkor a Szentlélek jelöltjei.

¹³ És tehát sokan folytatják, győzködnek és oltárhoz hívnak, és így tovább, ami rendben van. Elfogadom, ez teljesen rendben van, ami engem illet, bárki, aki ezt akarja tenni. De számomra ez nem igei, látjátok, és így én egyszerűen csak szeretnék az Igével maradni.

¹⁴ És ez az oka, hogy visszatartottam a szalagot, mert ha ez kiment volna, akkor hetente ötszáz levelünk lenne, amire válaszolni kell. Minden... Csak lépj rá egy kis hagyományra, ami valakinek van és csak ennyit kell tenned, aztán minden kezdődik előlről.

¹⁵ És azt hiszem, sokszor egy kicsit túl kritikus vagyok az ehhez hasonló dolgokkal kapcsolatban. És nem akarok ilyen lenni, de néha a tisztségek ilyen irányba húznak, látjátok, ilyen irányba terelnek. És biztos vagyok benne, hogy az emberek megértik ezt.

¹⁶ Tehát, nagyon hálásak vagyunk, hogy még mindig van egy kedves Mennyei Atyánk, Aki túlnéz a hibáinkon és nem számítja be azokat nekünk.

¹⁷ Olvastam a Római levél 4. fejezetét, ahol Pál megírta Ábrahám életének isteni elbeszélését. Na most, tudjuk, hogy Ábrahám sokszor valahogy összezavarodott, mint ahogy mi is. De amikor a... kommentárja megíratott, nem említette a zavarodottságát, látjátok, egyáltalán nem említette azt. Azt mondja:

Ábrahám az Istennek ígéretében sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben, dicsőséget adván az Istennek;

¹⁸ Látjátok. És remélem, hogy az enyém is így lesz felírva Ott; nem a hibáim meg minden, hanem az, amit tenni próbálok, a szívem szándéka, hogy Isten népéért cselekedjek.

¹⁹ És most ma reggel eljöttünk, hogy megpróbáljunk hozni egy kis üzenetet itt, amelyet talán az Úr helyezett ránk, hogy átadjuk az embereknek. És abban a reményben, hogy ez jól tesz nektek és jól tesz nekem, mert együtt vagyunk és elképesztő időben élünk; az utolsó napokban. Tehát mielőtt imádkoznánk, szeretnék néhány részt felolvasni az Igéből; egyet imádság előtt és egyet imádság után. És először, hogy megnyissuk szolgálatunkat, vagyis annak ezt a részét, szeretnék olvasni a Zsidók könyvéből. A Zsidókhoz írt levél 11. fejezete és a harminc... 32. verssel kezdve, ami a hitről szól.

És mit mondjak még? Hiszen kifogynék az időből, ha szólnék Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról;

Akik hit által országokat győztek le, igazságot cselekedtek, az ígéreteket elnyerték, az oroszlánok száját betömték.

Megoltották a tűznek erejét, megmenekedtek a kard élitől, felerősödtek a betegségből, erősek lettek a háborúban, megszalasztották az idegenek táborait.

Asszonyok feltámadás útján visszanyerték halottjaikat; mások kínpadra vonattak, visszautasítván a szabadulást, hogy becsesebb feltámadásban részesüljenek.

Mások pedig megcsúfoltatások és megostoroztatások próbáját állották ki, sőt még bilincseket és börtönt is;

Megköveztettek, kínpróbát szenvedtek, szétfűrészeltettek, kardra hányattak, juhoknak és kecskéknak bőrében bujdostak, nélkülözve, nyomorgatva, gyötörtetve.

²⁰ Figyeljétek a következőt:

Akikre nem volt méltó e világ, bujdosva pusztákon és hegyeken, meg barlangokban és a földnek hasadékaiban.

És mindezek, noha hit által jó bizonyosságot nyertek, nem kapták meg az ígéretet.

Mivel Isten mi felőlünk valami jobbról gondoskodott, hogy nálunk nélkül tökéletességre ne jussanak.

²¹ Amikor olvasom azoknak a vitéz katonáknak történeteit, azon tűnődöm, hol fog állni a mi kis bizonyosságunk azon a napon.

²² Az imádság előtt; szeretné valaki, ha megemlékeznénk róla Isten előtt? Csak emeld fel a kezed! És bármire is van szükséged, hadd lássa és hallja meg és adja meg neked most, ahogy meghajtjuk a fejünket.

²³ Kegyelmes, szerető Atyánk, ma reggel alázattal közeledünk a Trónodhoz Jézusnak, a Te Fiadnak Nevében, hogy imádságot ajánljunk fel magunkért és másokért. Először is, Urunk, bocsásd meg nekünk minden vétkünket és rosszaságunkat! És aztán imádkozunk másokért is, Urunk, hogy ők is bocsánatot nyerjenek.

²⁴ És a Gyülekezeted kerüljön közelebb Hozzád! Mert valóban, Urunk, szívünkben hisszük, hogy készen állsz elvégezni egy munkát a Gyülekezeteddel, készen állsz, hogy kivedd Azt a világból, és átkerüljön Isten Királyságába. De Urunk, segíts, hogy felkészüljünk arra az órára! Legyen ma reggel az az idő, Urunk, hogy egytől egyig mindnyájan félretegyünk minden terhet és a bűnt, amely oly könnyen lecsap ránk, hogy kitartással futhassuk meg az előttünk álló versenyt!

²⁵ És imádkozom, Mennyei Atyánk, hogy gyógyítsd meg ma a betegeket és szenvedőket. Sokan szenvednek országszerte, járványok és „vírusok”, ahogy az orvosok bemutatják azokat. És imádkozom, hogy a Te gyógyító erőid legyenek ezekkel az emberekkel, Uram.

²⁶ Aztán hogy eljöjjenek a mi kis gyülekezetünkbe ma reggel, sokan több száz mérföldet autóztak, késő este indultak, végig az éjszakában, egészen ma reggelig, és keményen küzdöttek, hogy eljuthassanak az imaházba. És esik a hó, egész úton. Istenünk, imádkozunk, hogy áldd meg őket különleges módon! Kétségtelen, hogy sokuknak fel kellett áldozni a következő heti ennivaló nagy részét, vagy bármit, amire el tudták volna költeni a pénzüket, benzinre és egyebekre, hogy eljöhessenek.

²⁷ Istenünk, aki üresen jön hozzád, megtelve megy el. Megígérted. És imádkozom, hogy annyira töltsd tele a szívüket és lelkük kosarát Isten jó dolgaival, hogy „kimondhatatlan örömtől és dicsőségtől telve”, pezsegve menjenek el. Hadd csorduljanak túl ezeknek a drága embereknek a poharai Istentől származó jó és szellemi dolgokkal!

²⁸ Áldj meg minden kezet! Te ismered a szükségét, ami a kéz mögött volt, Urunk. Kérlek, hogy áldd meg őket különleges módon! Láttunk Téged ezen az elmúlt héten, ahogy olyan csodálatosan megválaszoltál imádságokat néhány pillanat alatt, vészhelyzetek, betegségek és bajok idején. Te vagy a mindenütt jelenlévő Isten, aki az Ő szolgálói mellett áll. Imádkozom, Istenem, hogy állj mellettük ma reggel. Add meg nekik,

Urunk, a szívük vágyát! Úgy hiszem, nem önző dologért volt, vagy bármilyen rossz indítékkal mögötte. Imádkozom, hogy áldd meg őket.

²⁹ És most, Atyám, emlékezz meg rólam, rólunk ma, és hadd tegyem magamat annyira félre az útból... Mindannyian, a pásztortól kezdve a gyerekekig, képesek legyünk félretenni magunkat Isten oltárán és megnyitni szívünket és hallgatni a Szent Szellemre, amint Ő szólni fog hozzánk. Fordítsd oda edényeinket a Te áldásod... hogy megkapjuk áldásaidat, a jó oldalával felfelé. Ezután öntsd le beléjük a kenet Olajának erejét! És add nekünk azt az erőt, Urunk, amire szükségünk van az előttünk álló napokhoz! Add meg ezt az áldást! Jézus Nevében kérjük. Ámen.

³⁰ [Branham testvér válaszol valakinek, aki egy telefonhívásról beszélt vele. – a szerk.] Hmm, nem tudom. Csak kérd el a telefonszámát, és mondd meg neki, hogy gyülekezet után visszahívom! Nem tudom.

³¹ Imádkozzatok értem! Én... Jack Moore testvér van a telefonnál és még mindig győzköd, hogy legyenek ott ezen a héten. Egyszerűen nem érzem... pont' ahhoz valónak, látjátok, és ezért nem tudom, mit tegyek. Szeretem Jack testvért. És közeledik az a nagy összejövétel odalent és visszautasított olyan férfiakat, mint Booth-Clibborn és a többiek, hogy jöjjenek. Szóval még mindig kitart, meghirdette meg minden ilyen, várva, hogy jöjjenek. Szóval én... szeretem érezni az igazi húzást arra, hogy menjek. És én...

³² És most, amint ismét a Második Korinthusi levélhez lapozunk, a Második Korinthusi levél 12. versével kezdünk és egy verset olvasunk Szentírásból a témához, ha Isten is úgy akarja. Az Első Korinthusi... vagyis inkább a Második Korinthusi levél, 12. fejezet és a 9. vers. Fel szeretném olvasni az első mondatot... vagyis a 9. vers második mondatát, annak egy részét:

És ezt mondá nékem: Elég néked az Én kegyelmem; mert az Én erőm erőtlenség által végeztetik el.

[Angolul: „mert az Én erőm gyengeségben válik tökéletessé” – a ford.]

³³ Hadd olvassam el most újra, hogy biztosan megértsétek a témát:

És mondá nékem: (Isten szól Pálhoz)

Elég néked az Én kegyelmem, mert az Én erőm erőtlenség által végeztetik el.

³⁴ Aztán ha a témát meg kellene neveznem, akkor ezt szeretném használni: erő... *Tökéletes erő tökéletes gyengeség által.* Ha van gyengeségünk, akkor van erőnk. Ez egy szokatlan téma egy pünkösdi gyülekezetben, hogy vegyük a *gyengeség* témáját, mert mindig arról teszünk bizonytságot, hogy „olyan erősek vagyunk”.

³⁵ És már mondtam, hogy próbálok imádkozni egész héten, hogy megtudjam, mit lenne jó a gyülekezet elé hoznom. Ha csak azért jöttem volna ide, hogy engem hallgassatok, akkor sokkal szívesebben hallgatnék bárki mást ma reggel, ahogy itt áll.

³⁶ Őszintén szólva, egészen néhány nappal ezelőttig Kentuckyban voltam Gabehart testvérénél. Amikor elindultam tőlük, ettől a drága testvértől a feleségével és a családjával és a többiekkel, eszembe jutott ez a gondolat.

³⁷ Nem sokkal azelőtt voltam egy családnál. Kint álltam és a hölgy azt mondta: „Szeretnék beszélni azzal a szolgálóval.” És bementem a kis otthonukba. És ott volt... Azt kérdezte: „Ön Branham testvér?”

Azt mondtam: „Igen, hölgyem.”

³⁸ Azt mondta: „Nagyon szégyellem, ahogy a házam kinéz, hogy behívjam.” Elkezdett sírni. Azt mondta: „De nagy szükségben vagyok és igazán bízom önben.”

³⁹ És megtudtam, hogy ez ott volt, ahol a mi kis Cox testvérnőnk járt, ahol megszálltunk, egy kis nagymama egy magnóval, aki végigjárja a környéket és lejátssza a kazettákat. Ez az! Erről van szó! Értitek?

⁴⁰ Körülnéztem ebben a házban, egy szerény kis otthon, olyasmi, mint amiben felnevelkedtem, de a fal tele volt Krisztus képeivel. Ott feküdt egy Biblia az asztalon. Azt mondtam: „Soha életemben nem volt nagyobb megtiszteltetés számomra; ez olyan otthon, ahová szeretek menni.” Volt egy kérése valaki számára. És öt órával azután, hogy együtt imádkoztunk, – ez a kis nagymama és én együtt imádkoztunk, – Isten válaszolt.

⁴¹ Tehát ismét imádkoztunk, Cox mama, én és a többiek az asztal körül akkor reggel, meghajtottuk a fejünket és kértük Istent, hogy adjon lehetőséget, hogy tegyünk valamit azáltal ahogy ő fáradozott. És ahogy ezt kértük, Isten utat nyitott, látjátok. Ó Isten!

⁴² Mi próbáljuk a gyengeségeinket kifogásként használni. El akarjuk mondani, hogy milyen nagyok vagyunk, milyen nagyszerűek vagyunk. Azt hiszem, ez az egyik dolog, amiért én... Isten azért adta nekem ezt a témát, hogy kivegye azt a fejünkből. Értitek?

⁴³ Vannak apróságok, amiket teszünk. És ezért jövünk gyülekezetbe, hogy megtudjuk, mik a hibáink, és milyen dolgokkal jobbíthatunk magunkon. Ha bármi más célból jövünk gyülekezetbe, bármilyen más célból, akkor attól tartok, nem fogunk túl sokat kapni abból, hogy eljövünk gyülekezetbe. Azért kell jönnünk, hogy megtaláljuk a gyengeségeinket, megtaláljuk a helytelenségeinket és... hogy... meglássuk, milyen kicsik vagyunk, és bízzunk Valakiben, aki erős. De ha vannak gyengeségeink...

⁴⁴ Olyan sokan közülünk szeretünk tanúskodni, vagy azt gondolni, hogy alkalmatlanok vagyunk, ezért ezt kifogásként használjuk: „Nincs képzettségem, nincs képességem, képtelen vagyok ezt tenni.” És ha ezt így folytatod, ezt teszed és így mész tovább, akkor semmire sem juthatsz. De éppen azt, amit kifogásként használunk, a gyengeségeinket, Isten éppen azt használja fel a feladat elvégzésére. Értitek? Arra vár, hogy elérjük azt az állapotot, hogy Ő használni tudjon minket. Mi kifogásokat keresünk és azt mondjuk: „Nos, én... nem tudom ezt megtenni, alkalmatlan vagyok. Nem tudom megtenni.” És Isten éppen azt veszi kézbe, hogy elvégezze a munkát. Így igaz.

- ⁴⁵ Ez az oka annak, hogy Ő minket választ, mert ebben az állapotban vagyunk. Nos, ez furcsán hangzik, de néhány perc múlva rátérünk az okára, ha Isten is úgy akarja.
- ⁴⁶ Megértjük, ahogy épp' azt olvastuk, hogy a gyengeségek és az elutasítottság... és felismerjük, hogy azok az emberek, akik a leggyengébbek és akiket a külvilág elutasít, azok Isten hősei, akik győztesek a frontvonalon. Azokat veszi, akik... méltatlannak érzik magukat.
- ⁴⁷ Volt egy metodista testvér, közülük hárman ebbe a gyülekezetbe járnak Ohióból vagy Indiana északi részéről. Nemrég azt mondták nekem: „Branham testvér, épp' most kaptuk meg a Szentlelket. Keressünk most ajándékokat a szolgálatunkhoz?”
- Azt mondtam: „Ne tegyétek! Hagyjátok azt!”
- ⁴⁸ Megfordult, rám nézett és így szólt: „Most olvastam egy bizonyos testvér könyvét, ami azt mondja nekünk, hogy miután megkaptuk a Szentlelket, 'keresnünk kell az ajándékokat', hogy használjuk a Szentlelket.”
- Azt mondtam: „És kitömött ing lesz!” Értitek?
- ⁴⁹ Ha megfigyelitek a Bibliában, Isten mindig azokat használja, akik próbálnak menekülni attól. Amíg az ember tenni akar valamit és úgy gondolja, hogy elegendő képessége van, hogy elvégezze a munkát, Isten soha nem használhatja azt az embert. Nézzétek Mózeszt; elfut! Nézzétek Pált; elfut! És a többiek is próbálnak attól elmenekülni.
- ⁵⁰ Azt mondtam: „Ne keressetek semmit! Ha Istennél van valami a számotokra, akkor oda fogja adni nektek.” Értitek? „És csak hagyjátok, hogy Ő intézze azt!” Aztán olyan idők járnak ma, hogy mindenki *ezt* akarja és *azt* akarja csinálni és valami nagy emberré akar válni. Nézzétek mibe keveredtünk ezzel, látjátok.
- ⁵¹ Ahelyett, hogy próbálunk nagyok lenni, inkább próbálnunk kellene kideríteni, hogy milyen kicsivé tudunk lenni. Értitek? Isten akkor tud minket használni. Számos Íráshelyem van itt kiírva, amikre hivatkoznom kellene, azt gondolom, de valószínűleg nem lesz rá időm. De mi...
- ⁵² Vegyük észre, hogy a leggyengébbekre és az elutasítottakra van szükség és gyakorlatilag minden hős, akit Isten valaha is a frontvonalba helyezett, ilyen ember volt. Egy ember, akit elutasítottak, egy ember, aki úgy gondolta, hogy alkalmatlan, egy ember, kinek egyáltalán nincs képessége, az a személy pont' jó állapotban van, így Isten elkezdheti használni. Így igaz. Amikor úgy érzi, hogy nem képes rá, nincs semmije, akkor Isten kézbe veheti és tehet vele valamit. Értitek? Amikor... De amikor azt gondoljuk, hogy képesek vagyunk rá, akkor Isten nem tud használni minket, mert mi magunktól akarjuk azt megtenni.
- ⁵³ És akkor a másik oldalon, ilyen érzések jönnek és aztán azt gondoljuk, hogy alkalmatlanok vagyunk és nem akarjuk megtenni; de ha csak hallgatunk Isten hívására, Isten pontosan azt akarja, hogy ide eljussunk, ilyen állapotba, így Ő képes azt elvégezni.

⁵⁴ Amikor magunktól nem vagyunk elégségesek, akkor alávetjük magunkat Isten Szellemének. Amíg azt gondoljuk, hogy meg tudjuk tenni, addig nem tudjuk megtenni. De amikor eljutunk egy olyan helyre, ahol tudjuk, hogy nem vagyunk képesek megtenni, akkor átadjuk magunkat Istennek és Ő teszi meg. Tehát, ha mi próbáljuk megtenni, akkor kudarcot fogunk vallani, de ha átadjuk magunkat Istennek, akkor Isten nem tud kudarcot vallani. Egyetlen dolog van, amit Isten nem tud megtenni és ez a kudarc. Minden mást megtehet, a kudarcot kivéve. De Ő nem tud kudarcot vallani.

⁵⁵ Tehát amíg magunkban próbálkozunk és saját képességeinkre támaszkodunk és így tovább, nos, addig semmit sem fogunk tenni. De amikor eljutunk egy olyan helyre, ahol tudjuk, hogy semmik vagyunk, akkor Isten használni tud minket.

⁵⁶ Az a fontos, az egyik fontos dolog, amit el kell sajátítanunk... Tehát emlékezzetek erre, és különösen ti, fiatal prédikátorok és gyülekezeti tagok ugyanúgy! Van egy dolog, amit le kell győznünk, ha azt várjuk, hogy beteljesítsük életünkben Isten kívánságát, vagyis felül kell kerekednünk az *emberi képesség* gondolatán. Ha valaha is eljutunk arra a pontra, ahol azt gondoljuk, hogy meg tudjuk csinálni a saját intelligenciánkkal és saját képességeinkkel, akkor meg kell tanulnunk, hogy ilyen helyzetben szabaduljunk meg ettől a dologtól és tegyük félre, hogy Isten használhasson minket. Így igaz.

⁵⁷ És add át magad teljesen! Egyetlen képességet sem használhatunk. Teljesen át kell adnunk magunkat! És ahhoz, hogy Istenhez jöjj, át kell adnod Neki a lelked, tested és szellemed. Mindent, ami vagy, át kell adnod Istennek azért, hogy Ő kimunkálhassa az akaratát benned és bennem.

⁵⁸ Nos, ez nehéz, tudom, mert mindig bele akarjuk tenni a mi részünket, valamit, amit tudunk. Tudjuk, hogy meg akarjuk tenni. Azt mondjuk: „Nos, egyszerűen csak tudom, hogy ezt így kellene csinálni.” De amíg úgy csinálod, az rossz lesz és Isten soha nem fogja azt az erőfeszítést használni. Talán az Úr segítségével néhány perc múlva belemegyünk ebbe és megmutatjuk, hogy Isten nem használhatja a képességedet.

⁵⁹ És ez a baj a világgal ma: túl sok a szemináriumi tapasztalat, túlságosan az oktatásra hagyatkozunk, túlságosan a kapcsolatokra vagy a felekezeti közösségekre hagyatkozunk, egymásra támaszkodunk, képességekkel rendelkező emberekre támaszkodunk.

⁶⁰ A Biblia azt mondja: „Hogyan lehet hitetek, amikor...” Nézzük csak, hogy is van ez az Íráshely? „Hogy lehet hitetek, amikor egymást részesítitek előnyben?”

⁶¹ Amikor azt mondjuk egy elvárással: „Ez az illető egy nagy ember. Ő egy nagyszerű ember, egyszerűen rá fogok hagyatkozni.” Nem tetszik Istennek, amikor ezt teszed. Istenre és egyedül Istenre kell támaszkodnunk! Nem szabad bízunk sem a magunk, sem senki más képességeiben. Teljesen alá kell rendelnünk magunkat Istennek.

⁶² Semmiféle képesség – nem érdekel, hogy kié – soha nem lesz használható Isten szemében. Istennek ki kell venni belőlünk minden képességünket, mielőtt elérheti a

célját. Ha van számunkra valami tennivalója, és mindaddig, amíg úgy érezzük, hogy elég jó munkát végzünk abban, akkor Isten soha nem fog tudni használni minket.

⁶³ Most azt mondod: „Borzasztóan erős kijelentést teszel, Branham testvér.” És ez erős, de csak nézz körül, és derítsd ki, hogy vajon igaz-e vagy sem!

⁶⁴ Nézzétek meg ma mindazokat a nagy eredményeket, amikről azt gondoljuk, hogy elértünk! És hol tart a kereszténység az Egyesült Államokban? Nézzétek meg mind a gyülekezeteinket és felekezeteinket, evangélistáinkat és gyógyító körútjainkat és minden mást, amik voltak! És mi lett? Rosszabb, mint valaha volt, az elején! Rosszabb a helyzet ma, mint valaha volt, mert ezt emberi képességekkel próbáltuk tenni.

⁶⁵ Összegyűlnek, hosszan imádkoznak és kimennek. És a minap, ahol olyan sokan, százötvenezen, vagy valami hasonló sokaság gyűlt össze, protestánsok és katolikusok egyaránt; imákat mondtak, fohászkodtak és imádkoztak, és így tovább. Akár össze se' gyűltek volna; semmit sem ér Isten szemében.

⁶⁶ Na most, ha kritikus vagyok, bocsássatok meg! De én... Alaposan tisztázni kell a dolgot. Értitek? Jól le kell szögezni.

⁶⁷ És mire volt jó? Semmire. És soha nem is lesz, amíg mindenki, aki kereszténynek vallja magát, el nem felejtí a saját képességeit és alá nem rendeli magát Istennek.

⁶⁸ Akkor Isten elérheti a célját azzal, hogy... nem ébredést küld, hanem testvér, amit először tennie kell, az az, hogy megöletést küld, ez így van, hogy így újraéledhessünk. [Az angol nyelv a „revival” szót használja az „ébredésre”, ami szó szerint újjáéledést jelent. – a ford.] Meg kell halnod, mielőtt újjászülethetsz és meg kell... Neki az kell, hogy megöldököljük magunkat. Ennek az imaháznak megöletés kell és vele együtt nekem is. Mindannyiúnknak megöletésre van szüksége, hogy életre kelhessünk egy új életre, új ragaszkodásban, új reményben, új megtapasztalásban! Először egy gyásznapi van szükségünk.

⁶⁹ Arra a helyre van szükségünk, ahol alárendeljük magunkat Isten Szellemének, ahelyett, hogy annyira az iskolai végzettségtől és a programjainktól függünk és a mozgalmaktól és mindattól, amink van. Sok különféle szolgálóval való együttműködésre támaszkodunk, hogy együttműködjünk. Megengedünk olyan sok... „Ha nem lesznek olyan sokan, nos, akkor nem fogjuk megtenni. Enélkül nem megyünk el a városokba.” Aztán amikor ezt tesszük, egy jókora nagy gépezetet készítünk, aminek kopog a motorja, látjátok.

⁷⁰ Tehát nekünk el kell távolodnunk ettől az emberi képességtől. El kell jutnunk egy olyan helyre, ahol átadhatjuk a lelkünket és életünket, még a háziasszony is, a gazdálkodó, a szerelő, vagy akárkik is vagyunk, teljesen át kell adnunk magunkat Istennek és tudnunk kell, hogy „semmik vagyunk”. Aztán Isten hadd kezdje el onnan. Akkor Ő

elkezd mozdulni, munkálkodni. És ez mindegyikőnkre vonatkozik, mindenkire. Ezt kell tennünk.

⁷¹ A történelem bizonyítja, igen, bizonyítja, a történelem igazolja, hogy Isten mindig a senkiket választotta ki, hogy belőlük az Ő valakije legyenek. Isten azt az embert veszi, aki semmi.

⁷² Ma, hacsak nincs jó teológiai háttered, jobb, ha meg sem próbálsz a város közelébe járni, jobb, ha meg sem próbálsz az összejövetel közelébe járni. De ha jó háttérrel rendelkezel, remek képzetekkel és ilyen dolgokkal a hátad mögött, bármelyik városba bemehetsz és együtt fognak veled működni, nagyszerű összejövetel lesz. Nos, ez nem egy összejövetel... Egy összejövetel, mint bármely másik, de mire jó? Látod, te még mindig... Eljönnek ezek a lányok és fiúk, rágógumizva, és odamennek az oltárhoz, nők és férfiak kimennek oda, csak hogy elmondhassák, hogy „kimentek az oltárhoz”. Bemennek a szobába útbaigazításért, vissza kijönnek és meglocsolják vagy bemelegítik, vagy bármi is legyen, és egy év múlva...

⁷³ Az egyik legnagyobb evangélistánk azt mondta, hogy ha tudná, hogy a megtérteinek tíz százalékát megtarthatja egy évig, boldog lenne. Mikor pedig, ha ezer megtérője volt, a következő évben tízezernek kellene lennie. Látjátok, eltévesztjük a célt, hiányzik a lényeg.

⁷⁴ Néhányan intellektuális felfogásra építenek: „Ó, ez a mindent-tudó, ez az ember képzett tudós. Képeznünk kellene az embereinket és tanítanunk őket.”

⁷⁵ A másik valamilyen érzelmi megnyilvánulásra alapoz; remegésre, sírásra, kiabálásra, táncra a Szellemben, vagy valamire, valamilyen külső érzelmi cselekedetre. És ez ugyanolyan rossz, mint az oktatás! Ha az ördög nem tud elvinni *erre* az oldalra, akkor át fog nyomni *arra* az oldalra.

⁷⁶ De az a helyzet, hogy nincs semmi, amire támaszkodhatnál saját magadban, és semmi, amit tehetsz, csak a gyengeségeid teljes, maradéktalan átadása Istennek, hogy azt mondd: „Itt vagyok.” Nincs semmi, semmilyen képességed, amiben bízatsz!

⁷⁷ Keressétek ki a Szentírásban és lássátok meg, ahogy nekem is itt vannak az Íráshelyek kiírva, amikre utalok! Néhányan, végig a Szentírásban... megértjük, hogy Isten mindig a senkiket használta, hogy belőlük az Ő valakije legyen. Mindig fogta azokat, akiket a világ elutasított, a modern kor elutasított és ez az a fajta, amit felvett, hogy használja.

⁷⁸ Gondoljunk csak az apostolokra! Gondoljunk Péterre, a halászra, akinek annyi tanultsága sem volt, hogy leírja a saját nevét. János, a tudatlan és tanulatlan. Azok az emberek! Elkerülte a nemeseket és a művelt papokat és a korabeli hírességeket, a tudósokat, a gyülekezeti tagokat, és vette... azokat az embereket, akik azt hitték, hogy valakik, és kézbe vette azokat, akik senkik voltak, és őket használta.

⁷⁹ Na most, egy *valaki*-ből is lehet az Ő népének egy tagja, Isten használhatja őt is, ha kész elfelejteni, hogy ő valaki. Ha készen állsz arra, hogy elfelejtsd, hogy vagy *valaki* és *senki*-vé válsz, akkor Isten használhat és valakivé tehet téged. De el kell felejtened, hogy annyira fontos vagy.

⁸⁰ Sokan vannak... sokan közülünk így tesznek az életben. Egyesek, amint kereszténnyé válnak, arrogánssá, érzéketlenné válnak, – így igaz, – akkor éppen visszafelé mennek az úton. Hátrafelé mennek és nem előre. Amikor... Minél többet ki tudsz tenni magadból, annál több helyed lesz a Szent Szellemnek, hogy bejöjjön.

⁸¹ Ahogy Elizeus mondta Josafátnak és a többieknek: „Ássátok tele árkokkal ezt a helyet!” Minél mélyebbre ásol, annál több helyed lesz a víznek. És minél többet ki tudunk dobni önmagunkból, a saját képességeink szemetéből, annál több hely lesz Isten Szelleme számára, amit betölthet, amikor ezt meg tudjuk tenni.

⁸² Pál, akiről az imént olvastunk itt a korinthusi levélben, a Második Korinthusi levélben, tudjuk, hogy ez az ember nagy ember volt. Tudós volt, nagy ember. De mindent el kellett felejtene, amit valaha is tudott, hogy megismerje Krisztust.

⁸³ Venni fogom... olvassuk el az egyik lgehelyet itt, ha akarjátok velem együtt olvasni. Csak egy percre lapozzunk az Első Korinthusi levélhez, a 2. fejezet és az 1. vers. És itt csak egy percre olvassuk el, hogy mit mondott Pál, ez a nagy tudós ember, mit mondott magáról, mit kellett tennie. Első Korinthusi levél, az Első Korinthusi levél 2. fejezet és az 1. verssel kezdve. Hallgassátok ezt a tudóst!

⁸⁴ Ez az ember képzett volt. Szinte minden nyelven tudott beszélni, ami csak létezett a világon. Dicsekednie kellett vele. A farizeusok szigorú szektája alatt nevelték fel, apja farizeus volt. Később „a farizeusok farizeusa” volt és ez azt jelenti, hogy ő volt – abszolút ő volt – a legszigorúbb a farizeusok között. Nagyszerű ember volt. És volt tekintélye és okos volt.

⁸⁵ Az apja a legjobb oktatást biztosította számára az egész ország legjobb tanára, Gamáiel irányítása alatt, aki abban az időben a legnevezetesebb tanár volt az összes iskolából. Pál ilyen emberré lett. Minden nyelvet megtanult. Pszichológiát tanult. Megtanult mindenféle dolgot, ami csak benne van... amit csak meg lehetett így tanulni. És erősen kötődött a papok táborához és a nagy emberekhez. És szerte járt, hogy pusztítsa a Gyülekezetet.

⁸⁶ Hallgassátok ugyanezt az embert mindezzel a műveltséggel, miután elfogadta Krisztust! Figyeljétek, mit mondott! Milyen erős és nagy volt, de el kellett felejtene. Rá kellett jönnie, hogy nem hagyatkozhat önmagára. Rá kellett jönnie, hogy a képzettsége semmit sem ér. Rá kellett jönnie, hogy az összes képzettséget, amit valaha is kapott, el kell felejtene, mindent, amire valaha is tanították. Most hallgassátok!

Én, mikor hozzátok mentem, atyámfiái, nem... nagy ékesszólással, avagy bölcsességgel hirdetem nektek az Isten bizonyágtételét.

„Egyáltalán nem úgy jöttem hozzátok, hogy azt mondjam: 'Na most, én vagyok dr. Saul, ennek-és-ennek az iskolájából, én ennek a felekezetnek a nagy szekciójából vagyok.' Egyáltalán nem így jöttem hozzátok.”

Mert úgy határoztam, hogy nem tudok közöttek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint a megfeszítetttről. [Újjonnan revideált Károli Biblia]

⁸⁷ Íme, hallgassátok egy ilyen ember bizonyágtételét!

„Elhatároztam, hogy semmit sem tudok a képességekről. Tudom, hogy nincs bennetek semmi és én csak egy dologról akarok tudni, amit bennetek látok, az pedig Jézus Krisztus, mint megfeszített. A megfeszített Megváltó köztetek, ez minden, amit el fogok ismerni.”

⁸⁸ Figyeljétek őt!

És én...

(Nagyságban? Miben?)

...erőtlenség, félelem és nagy rettegés közt jelentem meg ti köztetek.

⁸⁹ El tudtok képzelni egy embert, a farizeusok farizeusát, a tanítók tanítóját, egy embert, akit gyermekkorától kezdve képeztek (a szolgálatra), hogy ékesszóló ember legyen, aki okos és ragyogó, hogy olyan fajta emberek elé áll, mint a korintusiak és azt mondja, hogy „erőtlenségben, félelemben és nagy rettegésben voltam köztetek”? Egy ember, aki felforgatta a világot, a valaha ismert legnagyobb misszionárius, bevallotta, hogy „gyengeségben jött”, nem mint képzett tudós, hanem „gyengeségben, félelemben”, nehogy valahol letérjen a keskeny Útról. „Nagyon remegve”, mert nem bízhatott a saját képességében.

⁹⁰ Nem azért „féltem”, mert valamitől megijedtem, hanem attól tartott, hogy valamilyen módon kiváltja Isten nemtetszését azáltal, hogy belekeveri a saját képességeit; valamit, amit megtanult, amit... Azt mondta nekik: „Nem kiváló beszéddel jöttem hozzátok (attól féltem, hogy majd így jövök), hanem úgy jöttem hozzátok, hogy nem tudok semmiről, csak Krisztusról, és Róla is, mint megfeszítetttről.”

És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés közt jelentem meg ti köztetek.

És az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcsességnek hitető beszédiben állott, hanem Léleknek és erőnek megmutatásában

⁹¹ Hallgassátok ezt az embert, aki harcos volt és lecsupaszította magát! Ámen! Ha van valami, amire az iskoláinknak ma szüksége van, ha van valami, amire a gyülekezeteinknek ma szüksége van, az az önmaguk lecsupaszítása a saját gondolataitól és képességeitől. Csupaszítsátok le magatokat Isten előtt, máskülönben saját magatoktól próbáltok valamit tenni!

⁹² Remélem, ez mélyen belénk száll, itt is és a kazetták világában is, és rájöttök, hogy semmivé kell válnotok. Nem egy mindent-tudóvá nem egy nagy *valakivé*, hanem egy *senkivé*. Legyél... a porig kell lemenni. El kell jutnod egy olyan helyre, ahol tudod, hogy semmi vagy. És soha ne emelkedj efölé, mert amint fölé emelkedsz, Isten fölé emelkedsz. A porban kell tartanod magad és a damaszkuszi úton. Távol kell tartanod magad a magas lótól. És ez mindenhol érvényes, itt és a kazetták világában is.

⁹³ „Az én beszédem” – mondta – „nem emberi bölcsességnek kecsegtető szavaiban és emberi bölcsességben, hanem az erő Szellemének bemutatásában volt.”

⁹⁴ Most figyeljétek! „Miért, Pál? Miért tetted ezt?”

Erőért!

Hogy a ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Istennek erején nyugodjék.

⁹⁵ Ó, micsoda prédikátor! Ez a nagy ember, aki... Kereste Istent és azt mondta: „Istenem, én gyenge vagyok és nem tudom, mit tegyek. Csak imádkozom, Istenem, hogy Te erősíts meg és vedd el a gyengeségeimet és ezeket a dolgokat, hogy erősebb lehessenek.”

⁹⁶ Isten válaszolt neki és azt mondta: „Pál, az Én erőm a te gyengeségedben válik tökéletessé.”

⁹⁷ Aztán Pál azt mondta: „Amikor gyenge vagyok, akkor vagyok erős.” Igen! Azt mondta: „Akkor majd... dicsekedni fogok az erőtlenségeimben, a gyengeségeimben és így tovább. Hálát adok Istennek, hogy mindent kitettem magamból. És amikor minden kikerül belőlem, akkor Isten bejöhet. De amíg ott van egy rész magamból, addig Isten nem tud bejutni.”

⁹⁸ Ez az, mi – kiszorítjuk Őt. Elűzzük Őt a mi... A legszegényebbtől a leggazdagabbig, a legkisebbtől a legnagyobbig, saját magunk miatt tartjuk távol Istent az életünkben.

⁹⁹ Gyakran mondtam: „A legnagyobb ellenségem William Branham.” Ő az, aki Isten útjába áll. Ő az, aki ellustul. Ő az, aki néha eljut egy olyan helyre, ahol azt hiszi, hogy meg tud tenni valamit, és amikor ezt teszi, kiszorítja Istent a képből. De amikor megszabadulhatok ettől a fickótól, amikor eljutok egy olyan helyre, ahol nincs útban, akkor Isten eljőhet, és olyan dolgokat tehet, amikről William Branham semmit sem tud.

¹⁰⁰ Ekkor tud használni Isten. Ekkor használhatja bármelyikőtöket. Bárkit képes használni, ha félreállunk az útból. De addig, amíg útban vagyunk, nem tudjuk megtenni. Rendben.

¹⁰¹ Most megértjük, hogy ez a nagy ember, Pál, egy herceg volt a prédikátorok között. Minden felekezet tisztelte. Az az ember elmehetett egy városba és bárhol tarthatott összejövetelt. Miért? Voltak ajánlásai. Annyira nagy és olyan eltökélt volt, hogy szétzúzza az összes gyenge embert, mígnem hatalmat kapott a főpaptól, a legfelsőbb felső

hatalomtól, hogy megkötözze mindegyik keresztényt. Politikai hatalom az egyházától, hogy megkötözze mindnyájukat! Ó, milyen erős volt! Megkötözhetette és börtönbe vethette a keresztényeket, mert nem értettek vele egyet a teológiai tanaiban, a farizeusok és sadduceusok tanaiban. Megkötözte a keresztényeket.

¹⁰² De vegyétek észre, saját magát is meg kellett kötnie, hogy elveszíthesse, elveszítse az erejét és tekintélyét. Ő maga is meg lett kötve, hogy elveszítse a hatalmát, amivel megkötözött. El kellett veszítenie azt, ami volt, hogy meg legyen kötve.

¹⁰³ Isten elmegy a nemesek mellett! Elment a papok mellett. Elment azok mellett, akik arrogánsak voltak. És kiválasztotta Pált, ezt a nagy embert, és arra készítette, hogy a föld porába hulljon és olyan dolgokat tegyen, amiket ő... mint amiket azok, a többiek tettek. Arra készítette őket, hogy úgy viselkedjenek... Arra készítette őt, hogy ugyanúgy cselekedjen, mint azok, akiket letartóztatott. Pált Isten Szelleme kötötte meg, hogy megszabaduljon attól a hatalomtól, amellyel keresztényeket kellett megkötöznie. Nekem ne mondjátok, hogy Isten nem tudja, mit csinál! Elvette az erejét, hogy elveszítse a szorítását.

¹⁰⁴ Hány szolgálót használhatna Isten ma reggel, ha engednék, hogy Isten megkösse őket az Igéjével és az Ő erejével és megszabadítsa őket a felekezeteik és szervezeteik erejétől! Mennyi őszinte ember van ma reggel ebben a városban, akik ezekbe a nagy szervezett gyülekezetekbe járnak, mennyit be tudna Ő tölteni a Szentlélekkel és lángra lobbantaná ezt az vidéket az Evangéliummal és hatalommal, ha csak fogadnák és elszakadnának attól a hatalomtól, ami van nekik és az Ő Szelleme megkötné őket, hogy olyanok legyenek, mint Pál volt; Isten szeretetének rabszolgája!

¹⁰⁵ Isten fogta Pált és rabszolgát csinált belőle, Magához kötötte és elküldte a pogányokhoz, akiket gyűlölt. De látjátok, el kellett oldani az egyházi hatalmából, hogy Isten hatalmához legyen kötve. El kellett veszítenie az erejét, gyengévé és semmivé kellett válnia azért, hogy megkapja Isten erejét, hogy Istenhez legyen kötve, hogy azt tegye, amit Isten mond neki.

¹⁰⁶ Ezt kell tennünk ma is. Nekem erre van szükségem. Minden embernek erre van szüksége, hogy elveszítse önmagát, elveszítse a képességeit, elveszítse azt, ami ő, hogy teljes mértékben alárendelhesse magát a Szent Szellemnek. A háziasszonynak erre van szüksége. Az iskolásnak erre van szüksége. Vesszük... Még a kisgyermekünknek is.

¹⁰⁷ Egy kisfiú, aki eszembe jutott, tegnap délután vagy tegnapelőtt, vagyis az egyik nap, bement és megkérte a legidősebb hűgát, hogy írja meg gyorsan a leckéjét, majd eljött és azt mondta a kisfiúknak: „Hú! Ezek a feladatok könnyűek voltak.” Látjátok, szinte csalásra tanítják őket.

¹⁰⁸ Mennyivel jobb lenne... És ezek az emberek oszlopok egy gyülekezetben! Mennyivel jobb lenne, ha apa a reggelinél azt mondaná: „Johnnak ma vizsgálja lesz. Istenem, légy

Johannel! Segítség! Ma reggel megkért a hálószobában, azt mondta: 'Apa, imádkozz ma értem! Vizsgáznom kell. Imádkozz értem!'"

¹⁰⁹ A fiam inkább kapjon egy jó, tisztességes egyest a lapjára, hogy bukdácsoljon, minthogy tudjam, hogy csalással kapott ötöst. Igen, uram! Arra van szükségünk, hogy elveszítsük önmagunkat, teljes mértékben Isten erejétől függjünk.

¹¹⁰ Tehát, „megkötve”. Isten elmegy a nemesek mellett és veszi a gyengeséget. Isten elmegy azok mellett, akik azt hiszik, hogy valamik, hogy vegyen valakit, aki nem tud semmit, azért, hogy megvalósítsa az Ő célját az életükben. Ezt kapjuk.

¹¹¹ Isten azt mondta Pálnak: „Az Én erőm tökéletes a te gyengeségedben. Az Én erőm még tökéletesebbé válik, ahogy te egyre gyengébb leszel. Minél jobban alárendeled magad Nekem, annál jobban tudlak használni. Minél jobban meg tudsz feledkezni a műveltségedről, minél jobban meg tudsz feledkezni a felekezetedről, minél jobban meg tudsz feledkezni a dolgaidról és át tudod adni magad Nekem, annál jobban tudlak használni. Mert te gyenge leszel és Én a Saját célomat erőssé fogom tenni.”

¹¹² Isten erőt tud kihozni a gyengeségből! Ez az oka annak, hogy Ő mindig ezt teszi. Amikor kiválasztotta a tanítványait, ki gondolta volna...

¹¹³ A Saját Fiának alázata, amikor jászolban született, egy trágyás istállóban, ahol a tehenek vannak és igarongyba bugyolálták! Látjátok, jöhetett volna egy palotába. Lejöhetett volna a Mennysors ország folyosóin és minden... teljes angyali tisztelgéssel. De úgy döntött, hogy Krisztust a mi példánkká teszi, miértünk és alázatban hozta el Őt.

¹¹⁴ Soha nem képezte Őt e világ iskoláiban, hanem Saját erejével képezte ki, hogy teljesen alá tudja rendelni Magát, nem az emberi gondolatoknak vagy a világ erejének, hanem alárendelhesse Magát Isten erejének.

¹¹⁵ És ebben vagyunk ma, alárendeljük magunkat a nagy felekezeteinkben és köreinkben, alárendeljük magunkat a felekezetnek, hogy az mit mond, hogy ők mit mondanak arról. De ez ellentétes Isten akaratával. Isten Szellemének kell alárendelni magunkat és oda kell mennünk, ahová Ő mondja, hogy menjünk. Így igaz.

¹¹⁶ Isten zsidói, vagyis Isten katonái inkább, „hősei”... Épp’ most olvastuk a Zsidókhoz írt levélben, a 11. fejezet 34. versét.

... felerősödtek a gyengeségekből,...

¹¹⁷ Először gyengévé kellett lenniük, mielőtt megerősödhettek. Gyengeségeikből lettek erőssé téve. Ti, akik lejegyzitek az Igehelyet ott kint, Zsidók 11:34. Rendben.

¹¹⁸ Van itt valami, ami vigasztal minket. Van itt valami, ami bátorít. Isten gyengeségből és alázatból választja ki azokat az embereket, akikből felépíti a Királyságát. Ha egyszer a Mennybe jutunk, ha valaha Isten Jelenlétében fogunk állni az Ő Gyülekezetével, akkor egy

csomó olyan ember között fogunk állni, akik gyengék és elutasítottak voltak, a világ kivetette őket és semmit sem tudtak.

¹¹⁹ Nem furcsa, hogy Isten bárányokhoz hasonlított minket? A bárány a leginkább segítségre szoruló dolog, ami csak van. Nincs semmi, ami annyira alkalmatlan a védekezésre, mint a bárány. A nyúl tud futni, a mókus be tud bújni a fába, a kutya tud harapni, az oroszlán szét tud tépni, a ló tud rúgni, a madár el tud repülni, de egy bárány ott áll tehetetlenül.

¹²⁰ És Isten ilyennek akar bennünket. Amikor felismerjük, hogy teljesen alkalmatlanok vagyunk, akkor Isten veszi azt a személyt és elkezd Saját Magát belemunkálni abba a személybe, ráveszi, hogy a kezei azt tegyék, amit Isten kezei tennének, az ajkai azt mondják, amit Isten ajkai mondanának, mert azok nem a sajátjai, hanem Istenéi. Elkezd jellemet építeni, elkezd venni ezt a gyengeséget és megalkotja Saját Magát.

¹²¹ Ő hoz el minket ide a földre, mert azután... Képzettek vagyunk, okosak vagyunk. Felfigyeltetek valaha a vonalakra, a vérvonalra? Ha vesszük, mint például Ábelnél, Ábeltől származik Séth; Séth vérvonala elment egyenesen Noé idejéig; mindannyian csak alázatos földművesek voltak. De Káin gyermekei okosak, ravaszak, műveltek lettek, nagy emberek, építők, szakemberek.

¹²² De Isten oldala gyenge és alázatos volt. Isten így használta őket. Ez Isten lehetősége. Isten így jut el hozzánk, amikor gyengék vagyunk. Akkor kapunk valamit. Ez természetesen bátorít, mert Isten egész Királysága ilyen emberekből épül fel. Aztán amikor eljutsz az ilyen fajta útra, akkor tudsz... az Ő Királyságában vagy.

¹²³ Az a helyzet velünk, hogy... nem az, hogy túl gyengék vagyunk, hanem az a helyzet, hogy túl erősek vagyunk. Egyszerűen túl erősek vagyunk. Ez minden. Az a helyzet, hogy túl önfejűek vagyunk. Így igaz, túl erős a fejünk. Túl sokat tudunk. Isten ezt ki akarja venni belőlünk. Így van. Túl erősek vagyunk. Túl erősek vagyunk ahhoz, hogy alárendeljük magunkat Neki. Mi saját magunknak rendeljük alá magunkat. És kezdjük azt gondolni: „Nos hát, van elég eszem ahhoz, hogy tudjam!”

¹²⁴ Néhány estével ezelőtt elcsodálkoztam, amikor mama beteg volt a kórházban. Elmentem, hogy... Volt egy kis hölgy a szomszédban... Ha az a kis hölgy itt van, bocsáss meg, testvérnő! Egy kislány onnan Kentucky-ból és mi... és az az anyósa volt. És beszélgettem vele akkor este, a feleségem és én, ott hajnali egy körül. És a férje lefeküdt a földre és elaludt, és az asszony azt mondta: „Tűnj innen! Úgyse' vagy jó a mamidhoz.” És kizavarta őt, a férjét a szobából, mert pont' ott feküdt az ajtó előtt, hogy a nővérek és senki sem tudott bejönni; csak horkolt a földön. Ezért felkeltette és elzavarta.

¹²⁵ És elkezdett ott beszélni. Beszéltem vele az Úrról és így tovább. És azt mondta: „Hát én csak a libanyakú kapát és a dohányföldet ismertem, hogy hogyan kell kora reggel

kivágni a gazt, szívni a dohányt és így tovább. De, én mondom neked, papi minket, mindönket iskolába küldött. Mégse' lettünk okosak."

Azt gondoltam: „Nos, talán épp azért nem."

¹²⁶ Látjátok, távol kell tartanotok magatoktól a világ dolgait. Na most, nem a tudatlanságot támogatom. Nem, azt nem. Hanem arra gondolok, hogy amikor eljutsz egy olyan helyre, ahol azt gondolod, egyszerűen csak olyan sokat tudsz, hogy senki más nem tud arról semmit. A tudásod mindaddig rendben van, amíg nem akadályozza Isten ígéreteit.

¹²⁷ Öt érzékszerv irányít bennünket és ez az öt érzékszerv (látás, ízlelés, tapintás, szaglás és hallás) nagyon jó, amíg meg nem szakítják a hit érzékét. Aztán amikor szembeszállnak a hittel... És honnan tudod, melyiknek van igaza? Mert a hit mindig egyetért az Igével. És ha a hited ellentétes az Igével, vagy úgy gondolod, hogy az, akkor nincs hited. Látszat hited van. Dicsekszel az érzékeidben valami tanulmánnyal, amiről tanultál, vagy ilyesmi. De amikor eltávolodsz ettől és teljesen a hitre támaszkodsz és a hit csak Isten Igéjére épülhet (a helyes hit).

¹²⁸ Egy orvos egyszer azt mondta nekem: „Úgy hiszem, Billy, hogy ha ezek az emberek... ha azt mondanád nekik, hogy menjenek ki oda és érintsék meg azt az oszlopot, azt a fát és hinnék, hogy meggyógyulnak, ugyanúgy meggyógyulnának."

¹²⁹ Azt mondtam: „Nem, uram. Nem lehet, doktor úr, emiatt az egy dolog miatt, látja, az emberek tudják, hogy az csak egy oszlop. Ők tudják, hogy abban az oszlopban nincs érték és nincs erő."

¹³⁰ De minden józan gondolkodású ember tudja, hogy ez az élő Isten Igéje, hogy erre alapozhatom a hitemet és tudom, hogy ez ÍGY SZÓL AZ ÚR! És ha bármi ellentétes Ezzel, akkor nem hiszek az érzékeimnek. Nem, uram. Csak hagyd annyiban! Járj a másik érzéked szerint, a hit érzéke szerint!

¹³¹ Rendben. Isten veszi ezeket az embereket, hogy... Amikor ők senkik, akkor alárendelik magukat Neki.

¹³² D. L. Moody Chicagóból, Bostonból jött, suszter volt; egy kicsi, pici fickó, alkalmatlan, nem saját magára támaszkodott. Most veszitek ezeket a nagy iskolákat, a Moody Iskolát ott fenn; ha Dwight Moody újra előállhatna és láthatná azt az iskolát, akkor Dwight Moody első dolga az lenne, hogy megszabaduljon attól az iskolától.

¹³³ Ha Luther Márton felkelhetne, az első dolga az lenne, hogy megszabaduljon a Lutheránus szervezettől. John Wesley ugyanezt tenné. Soha nem azok az emberek alapították ezeket a szervezeteket. Az őket követő emberek tették.

¹³⁴ Pál sohasem szervezett egyházat, mert ő maga mondta: „Miután eltávozom, a ti saját közösségeitekből emelkednek fel emberek közöttetek, akik kicsavart dolgokat

mondanak.” Ez Pál halála után történt és száz (vagy kétszáz) évvel azután létrehozták a katolikus egyházat, az első szervezetet.

¹³⁵ Férfiak emelkedtek fel! Moody halála után lett nekik a Moody Iskola; Wesley halála után megalapították Wesley egyházát; Luther halála után megalapították a lutheránus egyházat. Isten hősöket küld; és ők építenek...

¹³⁶ Nem csoda, hogy Jézus így szólt: „Ti fehérre meszelt falak!” Azt mondta: „Díszítitek a próféták sírját és ti helyeztéték oda őket!” Így igaz.

¹³⁷ Ezek a nagy emberek felemelkednek; majd emlékművet építenek nekik. Akárcsak Dávid, azt gondolom: „Jól szolgált Istent a maga nemzedékében”. Tehát így kell ezt csinálni. Hadd legyenek ott a szervezetek és dolgok, de tartsátok magatokat távol!

¹³⁸ Moody, az öreg kis suszter, gyenge volt. A gyengeség példája volt. Az mondják az első dolog, amit Moody csinált... Egyáltalán nem volt iskolai végzettsége és a nyelvtana olyan gyenge volt, hogy az szörnyű. Egyszer odament hozzá egy férfi és azt mondta: „Moody úr, a nyelvtana a legsilányabb, amit valaha hallottam az életben.

¹³⁹ Azt mondta: „Én lelkeket nyerek a tudatlansággal. Ön mihez kezd a tanultságával?” Szerintem ez jó válasz volt. Bizony az volt!

¹⁴⁰ És most, ha tagja leszel ennek az iskolának, minden bizonnyal kifinomult tudósnak kell lenned. Így igaz. [Egy testvér azt mondja: „Pont’ megfordították!”.] Nos, igen, igazad van, „megfordították”. Menj vissza pont’ a másik irányba!

¹⁴¹ Ezt teszik az emberek. Amikor azt mondtam az üzenetem elején... A keresztények ahelyett, hogy megalázkodnának és kiüresítenék magukat, hogy több helye legyen Istennek, próbálják felépíteni magukat saját készítésű tudás vagy valamilyen szakiskolai tudás szerint vagy valamiben, ami messzebbre viszi őket Istentől, mint ahol kezdetben voltak.

¹⁴² Erre gondolok ezeknél a mesterséges oltárhoz hívásoknál. Behozod, és legközelebb tízszer nehezebb lesz újra visszatéríteni. Hadd üljön és hallgasson, míg Isten nem tesz érte valamit! És azután hadd jöjjön és vallja meg és keljen fel, segítségül hívva az Úr Nevét. Így igaz.

¹⁴³ Figyeljük meg Moody-t, gyenge volt a műveltségben, gyenge a beszédben, sípolt az orrán keresztül. Épp a minap olvastam a történetét: „Sípolt az orra; orrbetegsége volt.” Testileg kicsi, kopasz fickó volt, lógó szakállal... kicsi, pici, alacsony fickó. Testileg egy fizikai roncs volt. Tehát nem volt semmiye, csak gyengesége, folyamatosan. De Isten használta, hogy megrázza vele a világot a napjaiban!

¹⁴⁴ Egyszer egy riporter elment az összejövetelére – azt olvastam, – hogy riportot készítsen arról, hogy milyen ember. Egy nagy ember, nagyszerű személy.

- ¹⁴⁵ Hol van az a kis kapcsoló, amivel kikapcsolod a szalagokat? Ez az? Ott kell majd tartanom.
- ¹⁴⁶ Moody nagyszerű ember volt. Remek ember volt. És így magára tudta vonni az emberek figyelmét, elbűvölte őket. Tehát egy riporter elment Mr. Moody-hoz és azt mondta... elment az összejövetelre, hogy beszámolót készítsen arról, hogy milyen nagyszerű felépítésű...
- ¹⁴⁷ Mivel a riporter éppen elment nemrég és beszámolt egy másik nagy evangélistáról. Azt mondta: „Az az ember ékesszóló. Egy teológiai doktor. A legjobb nyelvtant használja, amit valaha hallottam. A pszichológiájával megfogja az embereket. El tudja bűvölni az embereket.”
- ¹⁴⁸ „Dwight Moody...” Amikor a riporter odament, azt mondta: „Nem értem, mi van benne, ami bárki számára vonzó lenne.” Azt mondta: „Először is olyan csúnya, amilyen csak lehet. A következő dolog, hogy testileg egy roncs. A következő dolog, hogy nincs végzettsége. A nyelvtana a legrosszabb, amit valaha hallottam! Szuszog és zihál, amikor prédikál.” És azt mondta: „Dwight Moody-ban semmi olyan dolgot nem látok, ami felkeltené bárki figyelmét.”
- ¹⁴⁹ Elvitték Moody úrhoz a cikket. Elolvasta, kuncogott magában és azt mondta: „Persze, hogy nem; Isten az. Biztosan! Az emberek nem azért jönnek, hogy Dwight Moody-t lássák, hanem, hogy Istent lássák.”
- ¹⁵⁰ Az embereket nem érdekli, hogy mennyire bizonyóságot teszel; valami valóságot akarnak az életedben, ami bizonyítja, hogy Isten megragadott téged. Legyél metodista, baptista, pünkösdi, bármi is legyél, látni akarják Istent. Így van, emberek... nagy emberek, olyan férfiak, akik gyengék és felismerik gyengeségüket.
- ¹⁵¹ Nézzétek Mózeset, az értelmiségi fiatalembert! Ó, tudós volt. Annyira képzett volt az egyiptomiak minden bölcsességében, hogy a hébereket tanítani tudta. Taníthatta az egyiptomiakat. Bárkit taníthatott, mert Mózes nagy ember volt, okos személy. Ó, hatalmas ember volt.
- ¹⁵² Cecil DeMille elképzelése szerint, amikor a *Tízparancsolat*-ot rendezte és elhívta ezt az embert, aki... elfelejtem annak az embernek a nevét, aki Mózes szerepét játszotta ott. Valami színész, de egy jókora nagy ember nagy karokkal és erős. És Mózes talán az a fajta ember volt.
- ¹⁵³ Tudjuk, hogy erős volt és jól képzett, ezért magára vállalta, látva a szükségét azon a napon. (Ó, Isten vigye ezt mélyre bennünk!) Látva a nap szükségét, Mózes intellektuális hatalmával és képességével, amivel meg kellett tennie... Okos ember volt. Ő volt a következő fáraó. Volt pszichológiája. Volt hatalma. Volt testi ereje. Mindene megvolt. Így hát azt mondta: „Jól fel vagyok szerelve. Tudok erről mindent. És ha van ember az országban, aki képes rá, akkor az én vagyok. Szóval én vagyok az óra embere, úgyhogy

előlépek.” És elindult, hogy elvégezzen egy olyan munkát, ami helyes és Isten akaratában volt és felajánlotta természetes adottságait. És Isten visszautasította! Egyetlen dolgot sem használhatott abból, ami Mózesnek volt.

¹⁵⁴ Nem használhatta sem akkor, sem... most sem használhatja. Isten nem használhatja a természet szerinti képességeinket. Félre kell tennünk magunkat és képességeinket az útból és át kell adnunk magunkat Isten akaratának és hatalmának.

¹⁵⁵ Azt mondd: „Nos, testvér, tudok prédikálni.” Ő ezt nem használhatja addig, amíg *te* tudsz prédikálni. „Rendben van, *ezt* tudok tenni, *azt* tudok tenni.” Semmit se’ tudsz tenni. Nos, akkor Isten nem használhatja. De ha átadod magad Istennek, és hagyod, hogy Ő tegye!

¹⁵⁶ Azt mondd: „Nos, Branham testvér, én tudom. Tanító vagyok.” Hát, amíg *te* vagy a tanító, nos, addig Ő nem jut messzire. De a Szent Szellem a mi Tanítónk. Biztosan, Ő az! Isten elküldte a Szent Szellemet, hogy a Gyülekezet Tanítója legyen.

¹⁵⁷ Vannak, akik évekig, évekig és évekig járnak iskolába. Mit csinálnak? Cikkeket olvasnak a felső szobáról, és így (ó, ez jó) veszik a *Nemzeti vasárnapi iskolai leckét*. Nekem semmi bajom vele. Azok Isten Igéi és ilyesmi, de értelmiségiak rakják össze! Ennek Krisztus ereje és feltámadása által kell jönnie és nem számíthatsz a természetes képességeidre.

¹⁵⁸ Tehát Mózes, ez a remek, fiatal, erős óriás, okos ember, hozzáfogott egy jó munkához; de Isten ezt egyszerűen abszolút nem használhatta. Nem használhatta a természetes képességeit.

¹⁵⁹ És mi nem... Ez nem... Ma nem lehet... Isten nem használhatja a természetes képességeinket.

¹⁶⁰ De volt valami Mózesnek, amit csodálok: elég érzéke volt ahhoz, hogy tudja; elbukott. Nekünk nincs. Ez minden. „Új felekezetet hozunk létre. Fogunk majd valaki mást a gyógyítás ajándékával, vagy valami mással.” A pünkösdiek, látjátok. Értitek? Mi egyszerűen nem tudunk eleget ahhoz, hogy felismerjük, hogy elbuktunk. A pünkösdi egyház, az Isten Gyülekezetei, az unitáriusok, a többiek, úgy tűnik, nincs elég felfogó képességük arra, hogy elbuktak. Halleluja! Ó, ez bárcsak megragadna! Elbuktak. A gyülekezeti szervezet elbukott! Ugyanúgy, ahogy ez az Egyesült Államok elbukott. Remegnek és félnek és bombák várnak rájuk odaát, tudják, hogy az életüket eltáncolták és a pokol kapujába juttatták. És elbuktak; a Szent Szellem elment tőlük. Át kellene fésülni a várost, hogy fiatalembereket szerezzenek a hadseregbe; látták mi történt a másokban. Elbuktunk! A gyülekezet elbukott. Tudják ezt.

¹⁶¹ Mózes rájött, aztán eleget tudott... Isten elvitte a pusztá mélyére, hogy megtanítsa neki néhány emberi gyengeséget. Elvitte messzire, hogy megtanítsa neki, miről szól mindez. Nagyon jól megtanulta! Ó, Istenem, hahogy kapott valaha leckét! Isten bizonyára

komolyan foglalkozott vele ott messze! Tudjátok, Mózes indulatos volt; és Isten adott neki feleséget, név szerint Cippórát, aki szintén olyan volt. Szóval el tudom képzelni, hogy egy ideig nem volt minden olyan kellemes ott a sivatag mélyén, amikor egyszerre szabadultak el az indulataik.

¹⁶² Feltételezem, hogy Mózes intellektuális felfogása nem sokat használt azzal, hogy a pszichológiának miként kell irányítania az embert, mert úgy láttam, amikor Egyiptomba tartott, Cippóra még mindig indulatos volt. Levágta a fia előbőrét, Mózes elé dobta, és így szólt: „Véres [Angolul „bloody”, ami erős negatív jelzőként is érthető.] férjem vagy.”

¹⁶³ És Isten annyira dühös volt rá... kereste [Mózes] a fogadóban és ha megtalálta volna, megölte volna. Azt hiszem, volt néhány apróság, amit Istennek meg kellett ott tanítania neki, látjátok, hogy ő ember. Isten nem használhatott semmit a sok egyiptomi bölcsességéből és intellektuális erejéből.

¹⁶⁴ Jössz és azt mondd: „Nos, Uram, már negyven éve tanulok, értelmes diák vagyok. Csukott szemmel is idézni tudom a Bibliát.” Isten egy cseppet sem használhat ebből. Értitek? Nem ám.

¹⁶⁵ „Ó, én az ország legnagyobb gyülekezetéhez tartozom. Én vagyok a... ez vagyok, Uram. Ó, pünkösdi vagyok. Én... Dicsőség Istennek! Épp a múlt este kaptam meg a Szentlelket. Halleluja! Te arra fogsz indítani, hogy *ezt-meg-azt* tegyem.” Isten ebből egy cseppet sem használhat. Nem!

¹⁶⁶ Valahányszor kudarcot vallasz és rájössz, hogy kudarcot vallottál, gyere vissza és alázd meg magad! Gyengülj el, jöjj rá, hogy ember vagy! És az okosságaid közül egy sem tud... Isten soha nem fogja használni az emberi gyengeségeket; Isten az emberi gyengeségek által önti Magát beléd, majd Saját Magát használja. Csak egy eszköz leszel. Biztosan! Félre kell állnod az útból.

¹⁶⁷ Mózes, ó, megtanulta, nagyon jól megtanulta az emberi gyengeségeket. Annyira jól megtanulta, hogy amikor Isten hívta, hét gyengesége volt, amivel ellent tudott mondani Isten hívásának. Tanulmányoztátok valaha a 2 Mózes első részében a hét gyengeséget? Kiírtam azokat ide. Szeretném, hogy meghallgassátok. Az első gyengesége az üzenet hiánya volt. A másik gyengesége a tekintély hiánya volt. A harmadik gyengesége az ékesszólás hiánya volt. A negyedik az alkalmazkodás volt. Az ötödik a siker volt. A hatodik pedig az elfogadás volt.

¹⁶⁸ Nos, hasonlítsd össze a tiedet az övével és nézd meg, hogy felérhetsz-e azokkal, nézd meg, hogy olyan gyenge tudsz-e lenni, mint ő! „Uram, én nem vagyok jó. Nem tudok beszélni. Megöltem egy egyiptomit. Nem mehetek vissza. Ó, minden... Nem fognak elfogadni. Nincs üzenetem. Van... Nem tudok beszélni. És lassú vagyok a beszédben.” Látjátok milyen volt? Egy semmi volt! Testvér, ő meggyógyult. Igen, Isten használhatta, miután meggyógyult. Értitek? Bizony.

¹⁶⁹ Ez... Ő használhat minket, miután meggyógyulunk, amikor rájövünk, hogy „a Ph.D. és LL.D. és dupla L.D. fokozatom”, vagy bármi legyen is, „minden diplomám semmi”. Isten nem használhatja azokat!

¹⁷⁰ „Nos, az Isten Gyülekezetének tagja vagyok. Egység-hívó vagyok. Baptista vagyok. Presbiteriánus vagyok.” Isten egy kicsit sem használhat ebből! Minél hamarabb elszakadsz ettől, nos, annál jobban át fogod adni magad Istennek.

¹⁷¹ Ahogy a próféta volt. Azt mondta: „Tisztátalan ajkú ember vagyok, tisztátalan emberek között.” És az angyal ment, vett egy fogót, felment az oltárhoz, vett egy izzó szenet és megérintette az ajkát. Aztán felkiáltott: „Uram, itt vagyok; küldj engem!” Igen, miután rájött, hogy ő... még prófétaként is tisztátalan volt az ajka.

¹⁷² Amint felismerjük, hogy semmik vagyunk, hogy semmi vagy, a föld pora vagy... Isten nem használhat téged... Igen, a tapasztalatod... Az összes gyengeséged sem érne fel Mózesével. Hat különböző gyengesége volt itt és megtanulta az emberi gyengeséget.

¹⁷³ Most nézd meg a különbséget aközött a Mózes között, aki találkozott Istennel és a Mózes, amint nézi a... Akárcsak ma. Azt mondta: „Szükségünk van *erre-és-arra*! Ébredésre van szükség a földünkön. Megmondom, mit fogok tenni, visszamegyek és tanulok, amíg meg nem kapom a bölcsész diplomámat. Az ám! Visszamegyek és addig tanulok, amíg jogi doktorrá nem avatnak. Irodalmat fogok tanulni. Megteszem mindezt, aztán kimegyek, és én leszek 'az óra embere'. Elfojtom mindezeket a fickókat, akik elkezdtek itt kint.” Ó, testvér! „Szerzek egy hárommillió dolláros épületet. Szerzek magamnak egy tucat Cadillac-et. És...” Ó, testvér! Akár el se' kezd, mert kudarcot vallottál, kezdjük azon, látod. De az a baj, hogy nem tudják!

¹⁷⁴ Azt gondolják, hogy göndör haj kell, szmokingot kell viselned és azt kell mondani, hogy „áh-men”, olyan gyönyörűen, és mindent így és hercegnek kell lenni. Ez a nők bábja!

Isten férfiakat akar, istenfélő férfiakat, olyan férfiakat, akik meg tudják rázni!

¹⁷⁵ De manapság Hollywood-ot akarjuk. Valami olyat akarunk, ami kíváncsú a szemnek. Valaki olyat akarunk, aki olyan intellektuálisan tud beszélni, hogy hagyjon minket öt percig aludni, míg ő... vasárnap reggel.

¹⁷⁶ Isten elválasztókat akar, akik villámként küldik ki azt, a bűnt a gyökerekig megítélik, – így van, – kiássák.

¹⁷⁷ De mi... Az értelmiségi pásztorainkat akarjuk. A legtöbb ember suttogó pásztorra vágyik, valaki, aki azt mondja: „Igen, kedveském.”

Isten villámokat akar! Igen, uram.

¹⁷⁸ Megveregeti a vállukat, akiknek rövid frizurája van és sminkje és minden egyéb és olyan ruhát viselnek, amibe belepasszírozták magukat, meg minden ilyesmi, egy szót se szól arról.

- ¹⁷⁹ Egy nagy ember behívott itt az irodájába, – nem az ő irodájába, a kihelyezett irodájába, – itt nemrég, azt mondta: „Rád akarom tenni a kezem, hogy abbahagyd ezt!”
- Azt mondtam: „Meg ne tedd! Meg ne tedd! Nem, uram.”
- ¹⁸⁰ Ha ezt abbahagyjuk, megállítjuk az Üzenetet. Megállítjuk Istent, amikor ezt tesszük. Igen, uram. Egyiket sem akarnánk.
- ¹⁸¹ Megsajnálta-e Isten Mózes minden gyengeségével együtt? Mondta-e azt: „Szegény kis Mózes, valami biztosan történt veled, elestél a diplomádtól. Ó, jaj! Igen, nagy ember voltál, értelmiségi és semmi sem állhatott az utadba. Testvér, megvolt az összes doktori és LL.D. fokozatod és minden egyéb, és most itt jössz, megvallva, hogy semmi vagy, nem tudsz semmit tenni. Olyan gyenge vagy”? Nem! Isten nem sajnálta őt. Egyáltalán nem szánta meg. Isten meggyógyította őt akkor mindezekből. Nem sajnálta.
- ¹⁸² De megértjük, – ha leírjátok, 2 Mózes 4:14 – hogy „Isten haragja felgerjedt ellene.” Isten nem sajnálta őt azért, mert gyenge.
- ¹⁸³ Azt mondom: „Ó, Uram, annyira rosszul érzem magam, nem hiszem, hogy képes lennék rá.” Isten nem sajnál téged; kedve lenne egy kicsit még meg is rugdosni. Értitek? Biztosan. Isten nem sajnál téged; Ő megharagszik rád. Éppen akkor kerülsz olyan állapotba, hogy Ő használni tud téged. Bizony.
- ¹⁸⁴ Miután Mózes meggyógyult, Isten használni tudta. Megvolt a gyógy mód, aztán távol volt az emberi képességektől. Nem volt semmije, amire számíthatott volna, mert ő akkor készen állt a szolgálatra.
- ¹⁸⁵ Isten azt mondta: „Negyven évig itt kint tartottalak téged és Cippórát, civódva és bajlódva itt, ebben a pusztában, hogy vajon rá tudsz-e jönni, hogy vannak emberi gyengeségek, vagy sem. Egykor nagy herceggént álltál ott: 'Üdvözlöm, dr. Mózes. Jó reggelt, tiszteletes uram. Igen, uram. Mózes, ön az eljövendő herceg. Mind... Mindannyian önre gondolunk.' Most itt vagy kinn a sivatagban egy csomó birkával és egy indulatos feleséggel.” Értitek? Ez rendbe hozta őt. Igen, uram. Mózes szörnyű állapotban volt, de Ő azt mondta: „Most már használhatlak, amikor felismered, hogy semmi vagy. Most pedig gyere fel ide ehhez az égő bokorhoz, el akarlak küldeni oda. Jó ég!
- ¹⁸⁶ Istenem, adj nekünk még néhányat ebből a fajtából! Adj nekünk még néhány gyengécskét! Erre van szükségünk, néhány gyengécskére. Biztosan!
- ¹⁸⁷ Jákob az volt, tudjátok. Jákob valamikor nagy embernek tartotta magát, tudjátok, tudott csalni és mindenből jól jött ki. Ment és berakott néhány nyárfa botot oda, ahol az apósa juhái és szarvasmarhái vemhesek voltak, és pettyes bárányokat csinált belőlük és ilyeneket dobott oda, amikor a vízhez mentek inni. És az első dolog, tudjátok, Jákob nagy emberré lett. Biztosan. Ő egy... „Valóban Jákob-nak hívják, nem véletlen” – mondta Ézsau, – „kiszorítja a másikat a helyéről.” Rendben. Szóval csaló volt. Jól boldogult,

gyarapodott, nagy nyájai voltak és feleségei, juhái, szarvasmarhái és ökrei voltak, meg minden. Megvolt mindene.

¹⁸⁸ De egy éjszaka (ó, jaj!), amikor egyszer eljutott egy kis patakhoz, át akart kelni, olyan helyre ért, ahol egy angyal megragadta. Testvér, az öreg Jákob egész éjjel kitartott. Tényleg sokáig kitartott. De amikor megadta magát, amikor gyengévé lett és nem tudott tovább kitartani...

¹⁸⁹ Ó, Istenem, hadd legyen ilyenén a gyülekezet, hadd jusson el... a gyülekezet jusson el egy olyan helyre, ahol nem tud tovább ragaszkodni a természet szerinti képességeihez, hanem át kell adnia Istennek. A metodisták hadd szégyelljék magukat azért, mert metodisták. A baptisták és a pünkösdiel hadd szégyelljék magukat, hagyják abba a ragaszkodást és engedjenek a Léleknek.

¹⁹⁰ Ekkor lett Jákobból „Isten hercege”. A Biblia azt mondja, hogy „herceg” lett és a neve megváltozott. Értitek? És emlékezzetek, ő egy nagy, erős ember volt *ezen* az oldalon, intellektuálisan erős; de a *másik* oldalon sántító herceg lett, gyenge és megviselt, de Isten előtt hatalommal rendelkezett.

¹⁹¹ Igen, lehetsz... A szervezeted darabokra hullhat. A presztízsed a környezetemben, lehet, hogy onnantól kezdve „régimódi szerzet” leszel a környezetemben. Lehet, hogy így van. De én mondom neked, hogy hatalmad lesz Istennél. Én inkább ilyen lennék. Bármikor ezt az utat fogom választani.

¹⁹² A tanítványok visszatértek és örvendeztek, mert boldogok voltak, hogy méltónak tartották őket az Evangélium ügyének és Jézus gyalázatának elviselésére. Biztosan! „Szent hempergőnek” fognak hívni.

¹⁹³ Menj ki onnan egyszer, hadd szakadjon szét! Engedd el azt, hogy „metodista vagyok”, „presbiteriánus” vagyok, „Isten Gyülekezetéhez tartozom”, „egység hívő vagyok, épp’ olyan jó vagyok, mint te”! Rendben. Kerülj csak ki ebből egyszer, engedj utat! Vedd minden...

¹⁹⁴ Hadd ragadjon meg egyszer az angyal, az Úr Angyala, aki el fogja hozni neked az Üzenet Igazságát! Csak hadd ragadjon meg téged egyszer és megalázkodsz majd egészen a Jézus Nevében való megkeresztelkedésig, megalázkodsz majd Ennek az összes többi részéig! Igen, meg fogod tenni, biztosan meg fogod tenni. Igen, egyszerűen el fogod felejtani mindezeket az okoskodásokat.

¹⁹⁵ Néhány napja az egyik legkedvesebb barátom, egy remek ember azt mondta nekem, miután elhagyta a szobát egy személyes beszélgetés után, a szobát elhagyva azt mondta: „Branham testvér...”. És ez a személy volt az egyik anyagi támogatóm a kinti összejövetelen. Eljutottam egy olyan pontra, ahol nem tudtam hogyan fogom ezt keresztülvinni, egyszerűen csak bízam Istenben; ez az illető elrendezte volna. Igen, remek ember! És ez a személy ideutazott és egy nagyvárosból jött ide néhány nappal

ezelőtt, és egyik este itt állt a szobában és azt mondta nekem: „Branham testvér, csak egy dolgot szeretnék mondani. Nem ismerek olyan embert, aki ne szeretne téged.”

Azt mondtam: „Nagyon örülök ennek.”

¹⁹⁶ Azt mondta: „Branham testvér, csak egy dolog van, egy dolog nem helyes.”

Azt kérdeztem: „Mi az, testvérnő?”

¹⁹⁷ Azt mondta: „Nos, az az egy dolog, Branham testvér, hogy ha csak egy kis kompromisszumot kötnél a tanításodon, akkor minden szervezet fogadna téged.”

¹⁹⁸ Akkor rögtön megértettem. Azt gondoltam... Azt kérdeztem: „Milyen tanításon, testvérnő?”

Azt mondta: „Ó, az a Jézus Nevében való keresztség.”

¹⁹⁹ „Ó!” – mondtam – „De, testvérnő, nem várhatod el tőlem, hogy kompromisszumot kössek Isten Igéjével kapcsolatban és még mindig Isten szolgája legyek.”

²⁰⁰ És azt mondta: „Nos, van egy csomó szolgáló ebből a nagyvárosból, akiket képviselek.” Azt mondta: „Ha azt mondod nekik, hogy az Úr Angyala, aki ezeket a látomásokat adja neked, Ő mondta, hogy Jézus Nevében keresztelj, akkor hajlandóak elfogadni.”

²⁰¹ „Hát,” – mondtam – „a megtapasztalásuk gyengébb, mint a mosogatóvíz! Nem érdekel, mit mond akármilyen angyal, ha az nem az Ige szerint van, akkor nem hiszem el!” Azt mondtam: „Ha az az angyal valami mást mondana nekem, mint Ez, akkor nem hinnék az angyalnak.” Így van! Isten Igéje az első, minden angyal és minden más felett! Egy igazi angyal...” Azt mondtam: „Ha nem Ezt mondaná nekem, akkor nem hallgatnék rá.” Bizony.

²⁰² A hölgy nem tudta, mit tegyen. Azt mondta: „Soha nem hallottam még ilyesmiről. Egyáltalán nem tudtam róla.” Látjátok, itt van. Tehát adtam a hölgynek néhány Igehelyet. Azt mondta: „Egyenesen hazamegyek, és tanulmányozni fogom az Újszövetséget. Még soha nem tanulmányoztam.” Látjátok, itt van. Ó, Istenem! Jó ég! Ide jutsz. Ó, Istenem!

²⁰³ Hagyd abba a ragaszkodást! Engedd el! Ez az, amit tenni akarsz: elengedni. Jákobbal minden rendbe jött, amikor elengedte; herceggé vált és volt hatalma Istennel.

²⁰⁴ A *kis* Dávid kiment Saul egyházi kabátjában, hogy megküzdjön Góliáttal. És amikor Dávid elindult, hogy megküzdjön Góliáttal ebben a nagy páncélban, körülnézett, hátranézett, úgy nézett ki, mint a többiek, ezért azt mondta: „Itt valami nem stimmel.”

²⁰⁵ Amíg olyan vagy, mint a világ és megalkuszol a világgal, és ugyanazt csinálod, amit a világ, addig valami nem stimmel.

²⁰⁶ Dávid azt mondta: „Ez túlságosan megerősítettnek tűnik. 'Doktori fokozatom van, Ph.D. fokozatom van. Egy nagy szervezethez tartozom.' Hogyan is mehetnék harcba valaha mindezzel? Semmit sem tudok erről. Semmit sem tudok erről!” Dávid azt mondta: „Vegyétek le rólam ezeket!” Így van. „Ha Istenért fogok harcolni, nem akarok úgy kinézni,

mint ez a csapat gyáva, akik itt állnak, felpáncélozva és átszúrva. Nem lehet összejövetelem...”

²⁰⁷ Sok összejövetelen, sok ember, sok szolgáló, aki odajött hozzám és megvallotta, hogy hiszi, hogy Jézus Krisztus Nevében van a helyes keresztség, mégis azt mondta: „A szervezetünk kirakna minket.” Gyenge kifogás! Vegyétek le Saul páncélját!

²⁰⁸ Add nekem a Szent Szellem erejét és hatalmát! Istenem, küldj ki engem egy parittyával, nem számít, hogy mi az, (mennyire kicsi,) verd le az ellenséget! Így igaz. Küldj el engem, de ne hagyd, hogy úgy öltözzek, mint a többiek, diplomával, oklevéllel, doktori fokozatokkal, meg minden ilyesmivel!

²⁰⁹ Dávid azt mondta: „Ez a dolog nem néz ki jól. Semmit sem tudok erről.” Azt mondta: „Az egyetlen, amit tudok, ami az enyém, amit... A sivatag mélyén, apám juhait legeltettem. Jött egy oroszlán, megragadta a kis bárányt és elfutott vele, és én tudtam, hogy az apám báránya, és ó, én... Nem voltam felszerelve, de fogtam a parittyámat, utána mentem, megöltem, és visszahoztam a bárányt.” Ó, Istenem! Akik ott álltak lándzsával a kezükben, ők nem tudták volna ezt tenni.

²¹⁰ Ez a helyzet ma is. Istennek sok báránya van, akik elkóboroltak, a szervezetek és ilyesmik ellopták őket, elvitték őket a pszichológiába. Isten adjon nekünk Dávidokat Isten Igéjével és Isten erejével, hogy ezt célba juttassák, amikor megyünk, hogy találkozzunk ezekkel az intellektuális óriásokkal (Igaz!) az összes PhD-vel, LL.D.-vel, Q.U.S.T.-tel, vagy bármi is legyen az. Adjátok nekem Isten Igéjét és a Szentlélek erejét, és én mondom nektek, minden óriást meg tudunk ölni a mezőn. Bizony! Olyan emberekre van szükségünk, akik tudnak...

²¹¹ Pedig hát, Dávid jelentette a legszánalmasabb próbálkozást azon a mezőn, hogy ő menjen megküzdeni az óriással. Ő, nos... nem volt más, csak egy kisfiú. És a Biblia szerint „csenevész” volt, egy kis, vézna kinézetű fickó, valószínűleg görnyedt vállakkal, egy darab báránybőrbe burkolózva. Nem rendelkezett semmi ilyen nagy intellektuális diplomával és nem volt képzett. Semmit sem tudott a kardról. Nem tudott semmit arról a kiképzésről, amit Saul...

²¹² Saul volt náluk a legjobb, aki csak lehetett; Saul püspök. Természetesen, egy egész fejjel és vállal emelkedett a sereg többi tagja fölé. Ő volt az, akinek harcolnia kellett volna Góliát ellen, de félt.

²¹³ És tudjuk, hogy ma szükségünk van egy ébredésre. Tudjuk, hogy szükség van egy felkavarásra az emberek között. Ehhez nem egy teológiai doktor kell. Egy gyengécskére van szükség (halleluja), aki kézbe fogja venni Isten Igéjét Krisztus feltámadásának erejében és le fogja vágni ezt a dolgot. Ez el fogja hozni Krisztust a földünkre... Hadd lássák, hogy Ő még mindig meg tudja nyitni a vakok szemét, meg tudja gyógyítani a betegeket, fel tudja támasztani a halottakat, és Ő Isten, a Győztes! Ámen. Szükségünk van

egy olyan Dávidra, akit nem képeztek ki teológiai iskolákban, szükségünk van egy olyan emberre, aki semmit sem tud arról, valami kis szántóvető fiú vagy ilyesmi, valami kis pajtás görnyedt vállakkal, aki nem nagy látnivaló, de Isten erejével fog járni az úton.

²¹⁴ Édesanyám haldoklott és azt mondta: „Billy, én bíztam benned és hittem neked. Te voltál a lelki erőm, te vezettél Istenhez.”

²¹⁵ Azt mondtam: „Anyá, amikor kisfiú voltam...” A mi háttérünk, persze, ír, egy kicsit hajlottunk a katolikus hitre. És azt mondtam: „Az egyház azt mondja, hogy ők testesítik meg a népet, minden náluk van, minden, amit tesznek, rendben van. Ezt nem tudtam elhinni, mert a lutheránusok azt mondják: 'Mi testesítjük meg a népet, náluk van minden.' A baptisták azt mondták: 'Mi vagyunk a test, nekünk van meg minden.' Túl sokan vannak, körülbelül kilencszáz különböző szervezet van.” Azt mondtam: „Anyá, én nem bízhatok ebben, melyiküknek van igaza?”

²¹⁶ Rájöttem, mondom ezt alázatosan és kedvesen, de úgy hiszem, egyiküknek sincs igaza. Így van. Visszamegyek Isten Igéjéhez, látom, hogy Az mit tett akkor régen. (És akkor, Istenem, hadd menjünk mindannyian vissza oda!) Gyengeséggel és a szervezetek támogatása nélkül, a felekezetek támogatása nélkül, az egyházi berendezkedés támogatása nélkül, de egyszerűségben és annak a Szent Szellemnek erejével, amely pünkösdkor leszállt, ugyanazzal az üzenettel, amit Péter mondott pünkösöd napján: „Térjete meg mindnyájan, és keresztelkedjete meg Jézus Krisztus Nevében bűneitek bocsánatára!”

²¹⁷ Nem leszel úgy megbéklyózva, mint az a sok teológus, kifordított gallérral és bölcsészdiplomával. De, testvér, lesz valami a kezekben és amíg Isten Szelleme benne lesz abban az Igében, addig győzni fog, és visszahozza az eltévedt bárányokat, akik elkóboroltak. Ámen! Valljuk meg gyengeségeinket! Vessétek el az istenség tantételét! Vessétek el a mindent-tudó hozzáállást, a tagságodat! Csupaszítsd le magad Isten előtt – lelki értelemben – és mondd magad „méltatlannak”! Akkor Isten elkezdhet használni téged. Ne csak a száddal mondd ki, hanem jöjjön a szívedből!

²¹⁸ Jákobnak, Dávidnak le kellett csupaszítania magát. Ő volt a leggyengébb az egész seregben.

²¹⁹ Gondoljatok a talán tízezer vagy százezer katonára a hegyen! Mindannyian képzettek voltak, mindannyian doktori címmel, mindannyian lándzsával; katonák voltak. Mindegyikük *Ez-és-ez* tizedes, *Ez-és-ez* közlegény (még a közlegények is), *Ez-és-ez* tábornok, *Ez-és-ez* hadnagy. „Nagy, négycsillagos Saul tábornok, püspök úr, igenis, méltóságos uram!” Mindegyikük ott állt, képzett emberek.

²²⁰ És az ellenség a dombon állt és azt mondta: „Gyáva bagázs!” Ó!

²²¹ És eljön a táborba egy kis, görnyedt vállú, (Ó, Istenem!) csenevész kinézetű kis suhanc, kis parittyával a vállán, mazsolás pitével a kezében a bátyja számára. És az az

óriás kijött és a saját maga kárára újra nagyot kiáltott. Ő pedig azt mondta: „Azt akarjátok mondani nekem, hogy ti, egy csomó képzett tudós, ott fogtok állni és hagyjátok, hogy az a körülmetéletlen filiszteus gyalázza az élő Isten Igéjét?” Ámen! Azt kérdezte: „Féltek tőle?”

²²² Saul azt mondta: „Ha menni akarsz, gyere ide, én most húsz évig iskolába járatlak és doktori címet szerzek neked. Megmondom neked, mit fogok tenni: neked adom az én diplomámat.”

²²³ Ő azt mondta: „Vigyétek el azt a dolgot!” Ó, egek! „Nem akarom, hogy bármi közöm legyen ahhoz.” Istenben akart bízni. Azt mondta: „Tudom, hogy Isten mit tett velem ezzel és kész vagyok bízni Istenben bármivel szemben.” Ámen! Ez a keresztény ember megtapasztalása.

²²⁴ Még Saul is, amikor meg kellett szabadulnia a páncéljától, levetette az egyházi páncélt, úgy tett, mint Dávid. De amikor Saul az út végére ért, azt mondta: „A jó harcot megharcoltam.” Ez volt az utolsó ellenség, amit le kellett győznie. „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam: Végezetre eltétem nekem az igazság koronája, melyet megad nekem az Úr ama napon, az igaz Bíró.” Azt mondta: „Nem csak nekem, hanem mindazoknak, akik szeretik az Ő megjelenését.”

²²⁵ Az az öreg halál azt mondta: „De pár perc múlva elkaplak.” És a sír azt mondta: „Majd én átformállak téged odaát.”

²²⁶ Azt mondta: „Ó, halál, hol a te fullánkod? Sír, hol a te győzelmed? Tudom, hogy itt fekszem ebben a római tömlöcben, láncra verve a csuklómon és a kezemen és harminckilenc sebhely van a hátamon. Itt vagyok és könnyektől izzik a szemem, hogy már nem is látok. A természetes szememmel nem látok, de látom az igazságosság koronáját eltéve ott fent. A bokáim elhasználódtak. Annyira lefogytam a rossz, penészes kenyértől, amit idedobtak és patkányok meg pókok meg effélék szaladgáltak rajtam, hogy már teljesen elgyengültem.” De meg tudott állni a halállal szemben és azt mondta: „Hol a te fullánkod? Sír, hol a te győzelmed?” Csörgő láncokkal a kezén. Halleluja! (Erre van szükségünk.) „Sír, hol a te győzelmed?”

A sír azt mondta: „El foglak rothasztani, Pál.”

²²⁷ Ő azt mondta: „De hála Istennek, már van győzelmem a mi Urunk Jézus Krisztus által.”

²²⁸ Amikor gyenge volt, az egyházi... minden szertartása lefoszlott róla. Minden felszentelési iratát elvették tőle. Nem tartozott többé az Isten Gyülekezetei-hez, sem a... egyikhez sem. Egyikükhöz sem tartozott többé. Olyan sokat beszélt ellenük, hogy a püspökök azt mondták: „Azt akarod mondani, hogy egy ember, aki húsz évet kapott a római börtönben, megmondhatja nekünk, hogy ne engedjük az asszonyainkat prédikálni? Hú! Ne mondd ezt nekünk! Mi jobban tudjuk. Különben is, ki ez a fickó ott fent, hogy

megmondja nekünk, hogy *ezt, azt vagy amaszt* tegyük?” Azt mondta: „Tudjuk, hogy mit teszünk.”

²²⁹ „Igen,” – mondta Pál, – „vannak olyan emberek közöttetek, akik felemelkednek, hamarosan szervezetet alapítanak, felemelkednek és eltávolodnak a hittől, mivel nincs meg bennük Isten Szelleme.” Azt mondta: „Már kimentek közülünk, mert nem voltak közülünk valók.”

²³⁰ És mi lett? Megtörtént? Egyenesen a katolikus egyházba mentek; a katolikusoktól a lutheránusokig; és tovább egészen az utolsóig, az Isten Gyülekezetei-ig, ugyanaz a dolog, ugyanazt csinálják.

Mindvégig ugyanaz a dolog!

²³¹ De, ó, egy olyan férfi vagy nő, aki elég gyenge, aki felismeri a gyengeségét, aki hagyja, hogy Isten használja! Csak mondom és mondom, azt hiszem, túl sokáig beszélek.

²³² Tehát, mi volt az? Nos, ő volt... Dávid volt a legműveletlenebb a seregben. Nem volt harci képzettsége, nem tudott semmit arról. Tehát nem volt iskolázottsága, mert ebből a harcból semmit nem látott még, de felismerte, hogy van Isten. És ő vette a leggyengébb dolgot; azoknak volt lándzsájuk, páncéljuk, íjuk, meg minden más, Dávidnak pedig volt egy kis parittyája és benne egy kő. De látjátok, ő tudta, hogy miben bízhat. Megvallotta a gyengeségét, de bízott Istenben.

²³³ Azt mondta: „Nem akarok pajzsot magam fölé, hogy bármit is elhárítsak. Nem akarok odamenni, és azt mondani: 'Na, testvéreim, együttműködtök-e velem? Én az Isten Gyülekezetei-hez tartozom, a presbiteriánusokhoz tartozom, metodista vagyok, baptista vagyok. Együttműködtök-e velem, testvérek?' Nem akarok tudni semmit ezekből a dolgokból. 'Tessék, megmutatom a diplomámat a zsebemben. Most szereztem meg a bölcsész diplomámat. Az *ilyen-és-ilyen* egyetemről jöttem, ott végeztem. Olyan... Ó, tudok én beszélni! Én *ez* vagyok, *az* vagyok...'” Ő nem akart semmi ilyesmit!

²³⁴ Csak annyit akart, azt mondta: „Bízom Istenben és már megyek is.” Ennyi volt. És az óriás elterült. Így van.

²³⁵ Erre van ma szükségünk, testvérem. Ma olyan emberekre van szükségünk, mint Dávid, nem pedig egyetemi tapasztalatokra.

²³⁶ A kis Mikeás volt az, a kis Mikeás, Jemla fia, szegény, elutasított, minden felekezetből kitaszított, mert hűségesen kiállt Isten mellett. De jött egyszer Istennek egy embere, akit Josafátnak hívtak, és azt mondta ott: „Meg akarom tudni Isten igaz Szavát.”

²³⁷ Saul azt mondta: „Nekem van négyszáz a legjobbak közül, akiket valaha is ismertél. Mindegyiknek megvan a diplomája, mindnyájan itt tanultak az iskolában. Ők a legjobb prédikátorok, akiket valaha is hallottál.” Azt mondta: „Azonnal idehozom őket és megkérdezzük neked az Urat.”

- ²³⁸ De aztán Josafát kiment oda és körülnézett, azt mondta: „Igen, hallom, hogy az *ezt* mondja és hallom, hogy amaz is mondja, de nincs még egy? Nincs nektek egy másik?”
- ²³⁹ Isten el akart juttatni egy üzenetet ehhez az igaz szívhez. Csak egy állt ott közöttük, de Istennek volt egy embere a számára. Ámen. Ha csak egy igaz szív van, Istennek van valahol egy embere az ő számára. Josafát igazi férfi volt, istenfélő király és volt elég esze ahhoz, hogy tudja, hogy az üzenetük téves. Tudta, hogy ez ellentétes az Igével. Ámen! (Ó, Neville testvér!) Josafát tudta ezt.
- ²⁴⁰ Azt mondta: „Nos, én végignézttem az egész nyilvántartást, a szemináriumi jegyzéket és mindegyikük itt van kint. Nézd csak, ennek itt van ... nézd csak, mennyi diplomája van! Nézd meg ezt itt!” Azt mondja: „Nézd a diplomáit! Nézd Sédékiást itt, ő az egésznek a vezetője. Lám, ő egy püspök, mindnyájunk felett áll. Az ő szavát biztosan elfogadod!”
- Josafát azt mondta: „Igen, én... én...”
- ²⁴¹ „Hát, nézd, a többiek mind egyetértenek vele. Mindannyian egy nagy egységet alkotnak! És nem mondhatod, hogy nem zsidók. Nem mondhatod, hogy nem próféták, itt a diploma bizonyítja, hogy azok.”
- ²⁴² Josafát azt mondta: „Igen, tudom, Akháb. Ez rendben van, de...”
- ²⁴³ Azt mondta: „Mit akarsz... Hogyan akarsz még többet kérni tőlem? Itt az egész iskolám! Itt van minden szervezet együtt.”
- ²⁴⁴ „De nincs olyan, aki nem tartozik ehhez a csoporthoz? Nincs valahol egy?”
- ²⁴⁵ „Hát az mi lenne? Egy tanulatlan analfabéta lenne! Hát mit akarnál egy olyan fickótól?”
- ²⁴⁶ „De csak kérdezem, hogy nincs egy, valahol?”
- ²⁴⁷ „Ó,” – mondta – „igen, van ilyen.” (Van. Ó, hála Istennek!) „Van ilyen, de utálok. És a többiek is mind utálják.” Azt mondta: „Kirúgtuk. Kirúgták őt abból a szervezetből, mindegyikük. Ha eljött ide összejövetelt tartani, elzavartuk a városból. Bizony ám. Semmi közünk nem lesz hozzá. Nos, ő egy gyengécske ember és nagyon szegény családból származik. A nyelvtana szörnyű.” (Aha, mint Moody-nak, tudjátok.) „Igen, a nyelvtana szörnyű.” És azt mondta: „Bizony egy teológusnak ő a legsilányabb, akit valaha hallottam. Soha nem hallottam még hozzá hasonlót. Ó, egyszerűen csak tönkreteszi a szertartásukat. Az Apostoli Hitvallásukat darabokra tépi. Sohasem hallottam még ilyet! Ó, egyszerűen csak darabokra szaggatja. Gyűlölik őt. Én is gyűlölöm; mindenki gyűlöli.”
- ²⁴⁸ „Ó!” – mondta Josafát – „Ne mondjon ilyet a király! Én viszont szeretném meghallgatni őt.” Tudta, hogy Elizeus mit mondana! Tudta, hogy mit.
- ²⁴⁹ Isten elkerülte az összes nagy, erős, okos prédikátort és az Üzenetét egy kis fickóba helyezte, aki azt állította, hogy nem tud semmit. De ő mit tett?
- ²⁵⁰ Próbára tették és azt mondták neki: „Na most, mondd ugyanazt, amit ők!”

Ő így szólt: „Azt fogom mondani, amit Isten a számba ad, ez minden.”

²⁵¹ Azt mondta: „Ha erős akarsz lenni, ne feledd, hogy te csak... te egy kicsit kilógsz a sorból, fiú. Ne feledd, hogy kirúgtak abból a szervezetből. Lehet, hogy átgondolják a tagságodat, ha egyszerűen csak egyetértesz velük ebben a válságos időszakban. Mindnyájunknak nagyszerű összejövedele lesz, ha egyszerűen csak egyetértesz majd velem.”

²⁵² Azt mondta: „Nem mondok mást, csak amit Isten mondott!” Kompromisszum? Azt várod Isten emberétől, hogy kompromisszumot kössön Isten Igéjével kapcsolatban? Nem, uram, ezt ne várd tőle.

²⁵³ Azt mondta: „De te gyengécske vagy. Szegény családból származol. Hát, tudod mit, lehet, hogy ők...”

„Nem érdekel, hogy mit csinálnak.”

²⁵⁴ „Nos, repülővel fognak téged országról országra vinni. Bármit megtennének, látod, ha te... ha csak...”

²⁵⁵ „Nem, nem. Csak azt fogom mondani, amit Isten a számba ad.” Isten kikerülte ezt az egész bagázst, (úgy ám, az ő igazi kiállása tette) kikerülte a négyszázat, és neki adta az ÍGY SZÓL AZ ÚR-t!

²⁵⁶ Aztán hittek-e Annak? Nem, uram! Azt mondták: „Ez nem ÍGY SZÓL AZ ÚR; a mi szemináriumunk nem tanít ilyesmit. Nos, itt van a püspökünk, ő már elmondta az Igét, megírta a szertartást. Mindannyian összejöttünk, megcsináltuk az iskoláinkat. Isten velünk van! Merre ment el tőlünk az Isten, amikor hozzád ment?”

Azt mondta: „Egyszer majd meglátod.” Bizony, így van.

²⁵⁷ Mi volt ő? Gyenge volt, de ő volt közöttük a legerősebb. Miért? Mert nála volt az Úr Szava. Ó, testvér, mit számít a... bármi más, amíg megvan neked az ÍGY SZÓL AZ ÚR?

²⁵⁸ „Branham testvér, mondjuk, ha kompromisszumot kötsz a Jézus Nevében való keresztségben, nos, akkor nagyszerű összejövetelünk lesz Chicagóban vagy ilyen helyeken.” Hú! Azt hiszed, hogy ez így megy? Nem számít, hogy hol gyűltök össze, mit csináltok, testvér, maradjatok az ÍGY SZÓL AZ ÚR-ral!

²⁵⁹ Szeretném, ha néhányuk eljönne hozzám és megmondaná, hogy Az hol téves. Mutassátok meg nekem Isten Igéjében, hogy Az hol téves! Igen. Nem fognak ezzel megbirkózni. Nem, uram. De Ez ÍGY SZÓL AZ ÚR! Maradj Azzal, ha mindegyik beléd is rúg! Nem érdekel, hogy mennyire gyenge leszel: „akkor leszek erős”. Amikor ők kirúgnak engem, Isten befogad majd. Bizony, igen. Isten... Ha kirúgnak téged, Isten befogad.

²⁶⁰ Ne feledjétek, Isten mindig a kirekesztetteket veszi fel, a senkiket. Aztán *valakivé* teszi azokat a Maga számára. Lehet, hogy ebben az életben nem tudják, de ez abban az életben lesz, amelyik eljön; látjátok, ez az az élet.

²⁶¹ És neki adta az ÍGY SZÓL AZ ÚR-t. Miért? Mert az Igével maradt. Neki volt helyes az Üzenete. Isten látomást adott neki. A többieknek nem volt látomásuk. Értitek? Neki volt egy látomása. Miért? Mert az Ige mellett maradt. Itt láttuk a jeleket és csodákat. Mert... A többiek csak úgy tettek, mintha Az úgy lenne, de ő az Igével maradt. Most pedig siessünk.

²⁶² Illés, amikor a gyülekezete elfordult tőle és elhagyta őt a modern világért. Elképzelem, amint Illés alaposan megfeddte őket. Ti nem így képzeltétek? Tudjátok, milyen volt Illés. El tudom képzelni, hogy a korai szolgálatában kiállt oda, és azt mondta: „Nos, ti, asszonyok, akik olyanok akartok lenni, mint a 'First Lady'!" – azok a fejdíszek, tudjátok. „Jézabel kisasszonyok! Ti, modern asszonyok, olyanok vagytok, mint az ország 'First Lady'-je, úgy öltözködtök, úgy viselkedtek, mint ő. Ti, prédikátorok!” Ó, milyen fejmosást adott nekik! És mindannyian elmaradoztak, amíg senki sem maradt.

²⁶³ Akkor el kellett jutnia az útja végére. Senki sem akart többé együttműködni vele. Egyik egyház sem akart vele együttműködni. Az egész gyülekezete elhagyta őt, visszamentek a világba, (ugyanúgy, mint most) így van, mentek tovább, vissza a világba. Csak nagyon kevesen tartottak ki, egy itt, egy ott; az ország másik végéből jöttek, tudjátok, utazniuk kellett, hogy találkozhassanak vele és így tovább. Elég rossz állapotban volt, elérte a tudása határát.

²⁶⁴ Azt mondta: „Uram, az Igéden álltam, az Igazságot mondtam. És mindenki elment, senki sem maradt itt. Még olyan sincs, akinek prédikálhatnék.” Ámen. „Igen, a Te Igéden álltam, Uram, és most nézd meg, hol vagyok, egyikük sem fogad be. Bemegyek a városba és azt mondják: 'Itt jön az a vén bolond. Igen, igen, itt az a vén bolond, jön a városba, most majd kezdi a mondókáját itt a modern életről meg minden.'”

²⁶⁵ „Ne fogadjátok őt! Pásztor, nehogy együttműködj azzal az alakkal! Dehogysis, uram!”

²⁶⁶ Pásztor: „Már megint itt van a városban az az öreg fanatikus. Látjátok, Illés ott kint, az az öreg kopasz fickó. Ne is figyeljeteK arra az öreg fickóra! Nézzetek rá, még csak nem is úgy öltözik, mint egy szolgáló, papi ruhába, mint én.” Süveggel, tudjátok; és kiáll előre és körgallér, tudjátok. Azt mondja: „Ő nem... ő másfajta... egy fura fickó.”

²⁶⁷ És képzelem, néhány nagy ember azt mondta: „Tudjátok mit? Ő idegbeteg. Aha, igen, egy idegbeteg, aki kint él a pusztában, szinte mindig kint van az erdőben és egy darab báránybőrbe burkolózva jön el. Ó, egek! És aztán kárhóztatja az asszonyokat! Ilyet még soha nem láttam. Nehogy... ne legyen semmi közötök hozzá, egyáltalán! Ne működjeteK együtt!”

²⁶⁸ Nos, a lelkészi szövetség összegyűlt, tudjátok, azt mondták: „Ne legyen semmi közötök hozzá, egyikötöknek se... Hagyjátok, végül... majd kifogy az értelme. Hadd... hadd üvöltse ki a saját agyát. Ennyi az egész, hagyjátok békén!”

²⁶⁹ De az öreg Illés, aki hűségesen járt Istennel, (Ó, ó!) hűséges maradt az Igéhez. Volt egy kis összejövetelük ott lent és ő végignézett a hallgatóságon, és azt mondta: „Ti mind Jézabelek vagytok!”

²⁷⁰ „Ó, micsoda pimaszság! Soha többé nem megyek el ezt az embert hallgatni! Nem, uram, semmit se’!”

²⁷¹ Őt ez nem állította meg, ugyanúgy ott maradt. Amikor elvesztette a gyülekezetét, amikor elvesztette... az összes felekezet ellene fordult, akkor volt, (amikor gyenge lett,) hogy azt mondta: „Csak én maradtam és engem is meg akarnak ölni.” Azt mondta: „Lelőnének, ha megúszhatnák.” Bizony. Értitek? „De én... az életemet akarják. És én vagyok az egyetlen, aki megmaradt. Uram, mit tehetnék?”

²⁷² Ekkor, amikor gyengévé lett (de mégis hűen állt, megvallva gyengeségét és mindent), Isten azt mondta: „Gyere fel a hegyre, új üzenetet fogok adni. Most egy új üzenetet fogok neked küldeni. Azt már mondtam neked, hogy 'Menj és ítélj el ezeket a dolgokat', most pedig visszaküldelek valamivel, ami bizonyítja, hogy Ez igaz volt.” Azt mondta: „Jó munkát végeztél, Illés. Beszéltél nekik a „First Lady”-ről, meg mindenről és arról, hogyan cselekedtek. Elítélted Akhábot és az összes modern dolgát és az összes modern egyházat és megmondtuk azoknak a prédikátoroknak, hogy hová tartoznak. Te példa voltál. Ott álltál mindenféle segítség, vagy bármilyen szervezet, vagy akármilyen nélkül a hátad mögött, de megmaradtál az Én Igém mellett. Most adok neked valamit. Menj le oda, és mondd meg annak a képmutatónak: 'ÍGY SZÓL AZ ÚR; még harmat sem fog hullani az égből, amíg én nem hívom.'” Ó, Istenem! Felvitte a hegytetőre, hogy mutasson neki valamit!

²⁷³ Ó, látom őt azon a reggelen, ahogy jön, amint sétál azon a samáriai úton. Nem volt valami szép látvány, bizonyára, az a kopasz fej csillogott a napsütésben, ősz haj és szakáll borította az arcát, egy darab báránybőrben. A Biblia azt mondja, hogy „szőrös” volt, csupa szőr volt mindenütt, úgy képzelem, elég csúnyán nézett ki; az a rossz kis bot a kezében, azokkal a kis öreg szemekkel egyenesen az ég felé nézve, amint ment az úton. És te... ő... azt hiszem, úgy viselkedett, mint egy tizenhat éves, pedig úgy nyolcvan lehetett. Itt jött, ment az úton, egyenesen Samária felé. Testvérem, ő akkor a gyengeségében erőssé lett téve: „Az Én erőm elég lesz. Ne aggódj a szervezetek miatt, Illés! Ne aggódj miattuk, csakis az Én erőmre van szükséged.”

²⁷⁴ Emlékszem, egyszer egy nagy templom mellett álltam és azt mondtam: „Uram, szégyellném, ha eljönnének az irodámba.”

Ő azt mondta: „Én vagyok a te Részed.” Értitek? „Én vagyok a te Örökséged.”

²⁷⁵ „Ha gyengeségben vagyok, akkor én...” „Az Én erőm erős. Az Én tökéletes Akaratom lehet meg (Pál, vagy Illés, bárki is vagy), ha félreállsz az útból.” Értitek? „Ha te

gyengeségben vagy, akkor Én erős leszek. Én vagyok Az! Én vagyok az Erős, aki bejön és betölt.”

²⁷⁶ Látom őt, amint végigsétál azon a samáriai úton, azok az öreg kis szemek *így* néznek, egyfajta félmosollyal az arcán. Testvérem, ő egyenesen Akháb elé lépett. Egyáltalán nem dadogott, nem motyogott. Nem, nem! Az öreg, sovány kis mellkasa alatt olyan szív dobogott, amelyben a Szentlélek lakott. Igen, valóban! Végigsétált azon az úton, egyenesen Akháb elé lépett és azt mondta: „Még harmat sem fog hullni, amíg én nem hívom.”

²⁷⁷ Lábával toppantott, megfordult és visszament a pusztába. Így szólt: „Jó munkát végeztél, Illés. Gyere fel ide, megparancsoltam az összes hollónak, hogy most tápláljanak téged, és a... és ülj le egy kicsit itt fent!” Ó, Istenem!

²⁷⁸ Amikor gyenge volt, akkor lett erős. Igen, uram. Bezárta az eget, hogy ne essen az eső. Akkor lett erős, amikor elvesztette a gyülekezetét, elvesztett mindent, amije volt, minden egyebet. De Isten Igéjével maradt, akkor volt ereje, hogy bezárja az eget.

²⁷⁹ Amikor Jákob elvesztette minden erejét, akkor Isten hatalmat adott neki, hogy herceggé váljon. Értitek?

²⁸⁰ Amikor Pál elvesztette a műveltségét és az összes teológiáját, Isten a pogányok misszionáriusává tette.

²⁸¹ Amikor Mózes elvesztette minden képességét és gyengévé lett, Isten erőssé tette és elküldte Egyiptomba a Szellem erejében, nyolcvanévesen, lógó szakállal, a felesége egy öszvéren, ölében egy kisfiúval, egy bottal a kezében, lement és meghódította Egyiptomot. Igen. Értitek? Nem egy sereggel a háta mögött, ahogy ő akarta, hanem a Szellem erejében. Ámen!

Amikor gyenge vagy, akkor vagy erős.

²⁸² Csak jött le egyenesen azon az úton, nem dadogott, nem botladozott, nem tett semmit, egyenesen odalépett Akháb elé, és azt mondta: „Nálam van az Úr Szava.” Azt mondta: „Te vagy az, aki Izraelt háborgatja.”

²⁸³ Azt mondta: „Te vagy az, aki Izraelt háborgatja.” Igen, uram. Ó, testvér! Igen. „Hozd ki azokat az értelmiségi papokat, akik itt vannak nálad és lássuk, kicsoda Isten!” Tessék, itt van. „Másszatok fel a Kármel hegyére, hadd válaszoljon újra az az Isten, aki pünkösdkor válaszolt! Lássuk, hogy Isten még mindig ugyanaz az Isten-e, hogy Jézus ugyanaz-e tegnap, ma és mindörökké!” Lejött a hegyről és volt egy Üzenete. Igen. Előtte azonban nagyon elgyengült, előtte mindent elvesztett. Gyengévé kellett lennie, mielőtt megerősödött volna.

²⁸⁴ Az Evangélium egyszerűsége az, ami megtántorítja az embereket. Próbálnak abból valami más, nagy intellektuális dolgot csinálni, holott ez az egyszerűség. De Isten éppen

az alázat, a gyengeség és az egyszerűség eszközét veszi, hogy munkáit elvégezze. Ez csak egy eszköz Isten kezében.

²⁸⁵ Keresztelő János, az ő Üzenete, Krisztus előfutára, olyan egyszerű volt, hogy az elment az emberek feje fölé. Figyeljétek csak egy percre! (Remélem, nem tartalak túl sokáig titeket, akik a falak mentén álltok, látjátok.) Nézzétek! János, amikor... Az összes próféta bizonyosságot tett a Messiás eljöveteléről. Egyikük azt mondta, hogy „a hegyek úgy fognak ugrálni, mint a kis kosok”. Mások azt mondták: „A levelek tapsolni fognak.” Az egyik azt mondta: „Minden alacsony hely magasra emelkedik és a magas helyek alászállnak.” Ó, Istenem! Micsoda nap!

²⁸⁶ El tudjátok képzelni a Próféták Iskoláját és annak az intellektuális megértését? Ó, Istenem, nekik minden olyan kiváló volt! De amikor az megtörtént, a pusztából előjött egy öreg prédikátor, aki soha életében egy napot sem tanult iskolában, valószínűleg a nyelvtana nagyon gyenge volt. Az apja pap volt, de Isten elvitte őt ettől. (A múlt vasárnapi leckében átvettük.) Nem hagyta, hogy belekeveredjen ezekbe a felekezetekbe és kivitte a pusztába, hogy Ő Maga képezze ki. Ez az a fajta, amelyik megmarad Isten Igéje mellett.

²⁸⁷ Kijött a pusztából, úgy harminc éves lehetett; úgy képelem, hogy fekete szakáll borította az arcát, bozontos; egy nagy darab, régi báránnyal beburkolózott; térdig állt a sárban; azt mondta: „Én vagyok az, akiről Ézsaiás próféta szólt.” És néhány felekezet kijött. Azt mondta: „Ne gondoljátok magatokban, hogy: 'Nekünk ez meg az van', Isten képes ezekből a kövekből is gyermekeket támasztani Ábrahámnak!”. Jó ég! Miért? Nála volt az ÍGY SZÓL AZ ÚR! Nála volt az Üzenet. Isten megjövendölte, hogy eljön. És az ok... Ez olyan egyszerűségben jött, hogy elment a fejük felett.

²⁸⁸ Amikor Jézus eljött, azt mondta: „Mit látni mentetek ki, egy értelmiségi szónokot, akit metodistából baptistává, baptistából evangélikussá, evangélikusból pünkösdivé, pünkösdből pedig valami mássá lehet tenni? Azért mentetek ki, hogy lássatok egy nádszálat, amit minden szél megráz? Ez nem János!” Azt mondta: „Akkor azért mentetek ki, hogy lássatok egy embert, aki finom vászonba öltözött? Azok királyi palotákban vannak, az ilyen szolgálok. Mit látni mentetek ki, egy prófétát?” Azt mondta: „Prófétánál is többet!”

²⁸⁹ János több volt, mint próféta. És nézzétek, ő jött a legalázatosabban mindnyájuk közül. De több volt, mint próféta. Tudjátok, mi volt János? A szövetség hírnöke volt. Biztosan az volt. Több volt, mint próféta. A próféta egy látnok, aki látja a dolgokat. János is úgy volt, de ő több volt ennél. A szövetség hírnöke volt. Azt mondta: „Igen, ő az, akiről azt mondták: 'Elküldöm a hírnökömet a Te orcád előtt.'” Ez volt ő, a szövetség hírnöke. Természetesen. Az ő egyszerű módján, ahogy eljött, az egyszerűen csak megvakította az értelmiségieket.

²⁹⁰ Most pedig hamarosan zárunk kell, néhány perc múlva. Van itt néhány dolog, amit el szeretnék mondani, néhány íráshely és néhány jegyzet.

²⁹¹ És mi a helyzet az özvegyasszonnyal és a marék lisztel? Eljutott a gyengeségéig, valószínűleg halálra éhezette magát. Nem volt lisztje. Máshová sem tudott elmenni, hogy kölcsönkérjen egy kis lisztet, senki másnak sem volt. De eljutott egy helyre, egy nagy hívő, a férje Isten nagy embere volt. És ő özvegy volt, egy gyermekkel. És csak egy marék lisztje volt, de az elég volt, csak ennyi kellett neki; Isten kezébe átadva három évig és hat hónapig élt belőle. Egy marék lisztből. Gyenge lett.

²⁹² Aznap reggel kiment, hogy felszedjen két botot, eltörje és összerakja azokat. Látjátok, a két bot a kereszt. Értitek? Eltörni... Azt mondta: „Megyek, szerzek két botot.” Nem mondta, hogy „egy egész ölnyt”, csak két botot. Ez az. Látjátok a jelképet?

²⁹³ És igen, a régi, ősi módszer... A tűzgyújtás módja most az, hogy vesszük a rönköket, és keresztbe rakjuk őket és pont a közepükön égetjük el. Amikor táborozni megyek, én... a hegyekben éjjel, hogy ne fagyjak meg, lerakok egy darab fát *így* és egy darabot *így* és éjjel csak feljebb tolom a végeit és így égnek el, ahogy halad, pont a kereszten át.

²⁹⁴ „Két botom van. Megyek kenyeret csinálni, elkészítem ezt a lisztet, ezt a maréknyi kis lisztet és pogácsát csinálok magamnak és a fiamnak. Megesszük és meghalunk.” Tényleg gyengeségben volt, ugye? Azt mondta... Megfordult és elindult visszafelé. Ó, az a forró reggel! Ó, már milyen régóta volt étlen-szomjan. Minden... Nincs víz és emberek sikoltoznak, emberek haldokolnak mindenütt; nincs honnan kölcsönkérni, nincs mit tenni. Az út végén volt. A gyengeségében volt. Azt mondta: „Elkészítem magamnak és a fiamnak, aztán eszünk és meghalunk.” Így hát megfordult és azt mondta...

²⁹⁵ „Egy pillanat!” Visszanézett. És az a vén, bozontos arc, amelyik ott figyelt a kapun túl, azt mondta: „Menj, csinálj előbb egy kis pogácsát nekem és hozd el!” Ó! „Hozz nekem egy kis vizet a kezeden és egy szelet kenyeret, mert 'ÍGY SZÓL AZ ÚR!'” Ó, Istenem, ez aztán igen! Ó, Istenem! Azt a kis darabot, ami neki volt, Istennek szentelte. Ez elég volt, hogy táplálja őt a hátralévő időben. Igen. Látod, amikor gyenge volt, akkor volt erős.

²⁹⁶ Valakinek csak egy edénye volt egy kis olajjal. És nem volt semmije, a két fiát el akarták adni rabszolgának. Nem volt semmi más, amit ezzel a kis olajos edénnyel tehetett volna. Nem volt nagyon sok; a végéhez ért.

Illés így szólt hozzá: „Mi van a házában?”

Azt mondta: „Csak egy kis olaj egy edényben.”

Azt mondta: „Menj a szomszédaidhoz, kérj kölcsön azokból bőven!”

²⁹⁷ Tessék, nézzétek, készülődni, mielőtt még megtörténne! Hmm? Készülődj! Dávid hallotta azt a hangot a szederfák között. Illés egy alig tenyérnyi méretű felhőt látott és azt mondta: „Bőséges eső hangját hallom.” Bárcsak kapna Isten néhány üres edényt! Így van. Azt mondta: „Töltsd meg velük a házat!” Ámen!

²⁹⁸ Látjátok, mit akar Isten? Istennek üres edényekre van szüksége. Figyeljete! Annyi tantételünk, annyi egyházi butaságunk volt már, hogy a hordó aljához értünk. Már csak egy dolog maradt; Istenhez és az Ő Igéjéhez fordulni. És ha ezt megteszed, akkor szerezz néhány üres edényt. Vedd ki belőlük az összes metodistát, az összes pünkösdit, az összes baptistát és csak hagyd, hogy edények legyenek, és helyezd el őket a házban. És aztán vegyetek ebből az Edényből és kezdjete el önteni, ámen, csak kezdjete el önteni!

²⁹⁹ Lett elég pénze, hogy gondoskodjon magáról, a gyerekeiről és minden másról és hogy kifizessen minden adósságot. Miért? Miért? Csak azt a keveset, amije volt, Istennek szentelte és ennek a prófétának a szavát követve, jól jött ki belőle.

³⁰⁰ Istenem, küldj nekünk egy prófétát, aki veszi Isten Igéjét, aki nem valami mást vesz, hanem csak üres edényeket szerezt. Bárcsak kaphatna Isten üres edényeket és aztán fogja Isten Igéjét, és beleönti Azt az emberbe.

³⁰¹ Nem az, hogy egyesek azt mondják: „Ó, megremegtem, amikor megkaptam. Nyelveken szóltam, amikor megkaptam. Táncoltam Szellemben.” Felejtséte el, látjátok, felejtséte el!

³⁰² Csak maradjatok ott, amíg el nem jön, ez minden, amíg az edény meg nem telik. Ennyi az egész. Így kell csinálni. Igen, uram, ilyen egyszerű! „Az edények megteltek”, mennyit időzhetnének ennél!

³⁰³ A tanítványok egy nap teljesen el voltak keseredve és Jézus azt mondta nekik: „Ötezer ember van itt.” És azt mondta: „Elájulnak, éheznek.” Ó, még egy órán át tudnék erről beszélni. „Ötezeren éheznek.” Százmilliárdan éheznek!

Azt mondták: „Küldd el őket!”

Azt mondta: „Nem kell azt tenni. Ti adjatok nekik enni.”

³⁰⁴ Jó ég! El tudom képzelni, hogy összeszednek mindent, amit csak találnak és tudod, amikor mindent összeszedtek, hogy... Bocsánat a kifejezésért, hogy „összeszedtek”. De mindent összeszedtek és azt mondták: „Nos hát, itt van, végigmentünk az egész táboron. Egy fillérünk sincs, úgyhogy az összejövetelt nem tudjuk megtartani.” Értitek? „Szóval itt van mindenünk, de csak ennyit találunk, öt kis pogácsa és két kis hal egy kis suhanctól. Mint Dávid, aki előjött a pusztából. „Ez minden, amink van. Ez minden, amit szerezni tudunk. Nincs több ötletünk. Nem tehetünk mást, János.” Péter azt mondta: „Ez minden, amit tehetünk. Ez minden, amit tehetünk. Nincs több ötletünk. Ez az egyetlen dolog az étellel kapcsolatban, ennyink van.”

³⁰⁵ Nos, vehetek csak egy kis Íráshelyet, az ApCsel. 2:38-at, és ez minden, amire szükségünk van, csak engedelmeskedjünk Annak! Nem kell szemináriumokat tanulni, mindent *erről, arról, amarról*, csak vegyéte Ezt! Igen, csak vegyéte Ezt, ez minden, amire szükségetek van: „Térjete meg mindnyájan és keresztelkedjete meg Jézus Krisztus Nevében bűneitekt bocsánatára és megteltek olajjal.” Értitek? Csak ürítséte ki,

készüljetek fel arra a Dologra, ez minden, amire szükségetek van. Csak tegyéi bele egy cseppet, és nézd, ahogy megtelik.

³⁰⁶ Tudjátok, alig volt annyi abban az edényben, hogy egy cseppet tegyen mindegyikbe. Talán fogta az ujját, *így*, és egyszerűen cseppentett mindegyikre; újra megnézte és tele volt. Csak rácseppentett, látjátok, csak ennyit kellett tennie, mert áldott olaj volt.

³⁰⁷ Ne vegyetek szemináriumi tapasztalatot! Vegyétek Isten Igéjét, és cseppentsétek oda, meglátjátok, hogyan fog megtelni.

³⁰⁸ Azt mondta: „Nos, milyen cseppet kell venni? Talán vehetnénk valamit a Zsoltárokból.”

³⁰⁹ Vegyétek azt, amit mondtam: „Térjete meg és keresztelkedjete meg Jézus Krisztus Nevében a bűnök bocsánatára és abból a Cseppből fogtok megtelni.” Csak cseppentsétek ezt bele és ettől a Cseptől fogtok megtelni. Ez az a Csepp, amit Péter használt pünkösd napján. Ezt a cseppet használta Pál. Ezt a Cseppet használta az összes tanítvány. A többi része is hozzáadódik, csak vegyétek azt a Cseppet és kövessétek végig és a többi is rendben lesz.

³¹⁰ Legyetek gyengévé! Üresedjete ki! Teljesen üresedjete ki és onnantól kezdve folyamatosan csepegni fog és Isten elvégzi a többi cseppentést. Csak tegyétek ezt! Boruljatok térdre és fogadjátok el teljes szívvel! Cseppentsd a szívedbe épp' most és mondd: „Istenem, hiszem Ezt, teljes szívemből!” Isten gondoskodni fog a többi csepről, meg fog telni... „Meg fogtok telni Szentlélekkel.”

³¹¹ Tehát volt öt kis pogácsájuk és két haluk. Tehát mit akartak csinálni? Így hát előálltak és azt mondták: „Ez minden, amit össze tudunk szedni. Nincs több ötletünk. Sehol nem találunk még egy szelet kenyeret sem, nincs senkinek. És ez a fiú, aki valószínűleg egy iskolakerülő, ma reggel elindult iskolába és kihagyta az iskolát és horgászni ment. És mi magunkhoz vettük itt lent a patak partján és eljött meghallgatni. És neki van öt...” Hála Istennek ezért a fiúért! Igen, uram. Azt mondta: „Mi... nekünk az életben maradáshoz csak egyetlen dolog maradt, itt ez a kicsi, pici csepp.” Azt mondta...

³¹² Jézus azt mondta: „Ennyi elég. Hozzátok ide azokat!” Értitek? „Hozzátok ide, hadd legyen az Enyém. Hadd kapjam meg azt a kis cseppet, a többiről majd Én gondoskodom. Most pedig csak adjátok tovább, ahogy ebből a cseppből adok nektek.”

³¹³ És mindannyian vegyétek ma reggel az ApCsel 2:38 cseppjét a szívetekbe és csak vegyetek onnan és figyeljétek, ahogyan Ő elkezd megtörni nektek az Élet Kenyerét! Térjete meg, keresztelkedjete meg Jézus Krisztus Nevében bűneitek bocsánatára és aztán figyeljétek meg, hogy a Szentlélek nem cseppen-e oda! Egyre csak cseppen *erre* és cseppen *arra*, cseppen *ide* és cseppen *oda* és cseppen *amoda* és lesz egy Szentlélekkel való betöltekezés! Így van!

³¹⁴ Nem kell szemináriumba járnotok. Nem kell okosnak lennetek. Csak annyit kell tennetek, hogy felismeritek, hogy semmit sem tudtok. Hadd vegyen kézbe Isten, a többiről majd Ő gondoskodik.

³¹⁵ Rendben, akkor a Hang így szólt: „Hozzátok ide azokat!” Ezt akarja Isten ma reggel, hogy hozzatok Neki egy csomó üres edényt. A többiről majd Ő gondoskodik. Igen, uram.

³¹⁶ A vak Bartimeus a kapunál ült, rongyosan, fázva, ó, a leggyengébb pillanatában, amikor egy Hangot hallott, ami így szólt: „Hozzátok ide!” Így van, néha ez a leggyengébb pillanatod.

³¹⁷ Ott volt Mária a sírnál összetört szívvel, a Kisdedét, a Fiát megölték, minden reménye elszállt. Ment, hogy bebalzsamozza Őt és még a teste sem volt ott. És hallotta, hogy egy Hang így szól: „Miért sírsz, asszony?”.

³¹⁸ Azt mondta: „Elvitték az én Uramat. És én...” Szegényke, a Gyermekeit megszegényítették; meztelenre vetkőztették és a keresztre függesztették, megfeszítették és felszögezték oda, miután azt állította, hogy Ő a Messiás, miután tudta, hogy a Szentlélek árnyékolta be őt és hozta elő ezt a Gyermekeket. Isten Gyermeke volt. Láta az Ő cselekedeteit, meg mindent, és látta a leggyengébb pillanatban is...

³¹⁹ És ott állt Jézus a gonosszal szemben, szembeállt azokkal a szervezetekkel, szembeállt azokkal a farizeusokkal; és gyengévé lett és alávetette Magát a halálnak és meghalt a kereszten, mint egy bűnös, hordozva a mi bűneinket. Pont' azok a zsoltárok, azok a próféták, akikben hittek, idézték (több száz évvel korábban) azokat a Szavakat, amelyeket Ő mondott a Golgotán és ők nem vették észre. Az ő nagy egyházi...

³²⁰ „Én Istenem,” – mondta Dávid, – „én Istenem, miért hagytál el engem?” 22. Zsoltár: „Csontjaim mind széthullottak, egy sem tört meg közülük. Csóválják a fejüket és azt mondják: 'Másokban bízott... Másokat megmentett, magát nem tudja megmenteni'”. És mindazok, amiket a próféták mondtak, épp' ott volt! És Jézus haldokolva, tartva azt az Igét, alárendelte Magát. Isten, Emmanuel, olyan gyengévé lett, hogy alárendelte Magát a halálnak és a sírnak és lelkét a pokolnak. Gyengeség! De ebből a teljes átadásból... előjött azon a Húsvét reggelen, a legmélyebbről törve utat.

³²¹ Ő volt a Legmagasabb és a legalacsonyabb lett. Eljött a legmélyebben lévő emberekhez, elment a legmélyebben lévő városba. És a város legkisebb emberének le kellett néznie Rá. Onnan a halálba ment, a halálból a sírba és a sírból a pokolba; a legmélyebbre, amennyire csak lehetett, a legmélyebb pokolba, amire csak gondolni lehetett, oda ment.

³²² De aztán Isten elkezdte őt onnan felemelni. A Paradicsomon át, onnan a sírba, a sírból a Dicsőségbe és olyan magasra, hogy le kell néznie, hogy láthassa a Mennyet. Felemelte az Ő trónjait a Mennyben!

³²³ Az az összetört szívű kis édesanya nem tudta ezt ott állva: „Elvitték az én Uramat és nem tudom hová.” Ő... A leggyengébb órája volt, amit valaha is átélt. Az ő Ura eltűnt. Keresztre feszítették Őt, mégis hagyta, hogy ez... keresztre feszítsék, hogy szégyenletesen meztelenül függesszék oda azok elé az emberek elé. Oldalba döfték és Ő vérzett. Hallotta, hogy felkiált a kereszten és látta, hogy a föld megremeg és az egek elismerték, hogy meghalt. Levették Őt mereven és hidegen és sírba fektették. Azt gondolta: „A végső tisztelet, amit megadhatok az én drága Gyermekelemnek, hogy eljövök és bebalzsamozom és most elvitték Őt.” És ott állt sírva, az a kis édesanya ott állt sírva, zokogva. Ó, a leggyengébb pillanat!

„Miért sírsz, asszony?” – szólt mögötte a Hang.

³²⁴ Azt hitte, hogy a temető gondnoka az és azt mondta: „Ó, elvitték...” Még csak hátra sem tudott fordulni, annyira gyenge volt. Azt mondta: „Most már három napon és éjszakán át vagyok fent. Ott álltam és néztem a keresztre-feszítést, láttam az én Kedvesemet, akiről tudom, hogy Isten Fia volt. Tudom, hogy az volt! És mégis ők...” (Másfelé néz, Ő pedig a háta mögött.) „Elvitték Őt és keresztre feszítették. Láttam, hogy feltámasztja a halottakat a sírból. Láttam, hogy csodát tesz csoda után. És tudom, hogy a Szent Szellem... Isten ismeri a szívemet, ártatlan voltam és a Szent Szellem adta nekem azt a Kisdedit anélkül, hogy férfit ismertem volna. Mennyire tudom, hogy ez igaz volt! Láttam, hogy megszégyenítették és... letépték a ruháit és oda függesztették, majd letépték. A legszörnyűbb halált halta. Szeretem Őt, nem számít, mit tettek Vele. Még mindig el akarom temetni, meg akarom adni neki a méltó temetést, de elvitték Őt. Napok óta így vagyok, a szívem összetört. Ebben az állapotban állok most. Nem tudom, hogy mit tettek az én Urammal.”

³²⁵ Így szólt: „Mária.” És akkor Mária erős lett. Ámen! „Menj, mondd meg a tanítványaimnak, hogy Galileában fogok velük találkozni.” Ó, Istenem!

³²⁶ A gyengeségben aztán erőssé válunk. Amikor gyenge vagy, akkor leszel erős.

³²⁷ Péter, miután kint volt halászni, ő... a foglalkozása halász volt. Valahogy tetszik a foglalkozása. Szóval, ott volt kint halászni, teljesen elcsüggedt, tudta, hogy megtagadta Krisztust. Ó, Istenem! Hallotta, ahogy az a Próféta ott állt és így szólt hozzá: „Péter, azt mondod, szeretsz Engem?”

³²⁸ Azt mondta: „Ó, Uram, tudod, hogy szeretlek Téged. Szeretlek téged. Kész vagyok meghalni érted.”

³²⁹ Azt mondta: „Péter, azt hiszed, hogy komolyan gondolod, de háromszor fogsz megtagadni engem, mielőtt... Harmadszor is megtagadsz, mielőtt a kakas kukorékolna. Látod, háromszor fogsz megtagadni Engem, mielőtt a kakas kukorékolna.”

³³⁰ És aztán látta, hogy ez megtörtént, amikor ott állt és azt mondta: „Nem ismerem Őt. Nem, semmit sem tudok azokról a pünkösdiekről ott.”

³³¹ Nincs még itt az ideje, hogy abbahagyjam a prédikálást, ez csak az órám, ami megzavarodott. [Branham testvér óráján megszólalt az ébresztő. – a szerk.] Látjátok? Azt mondta: „Tudom...” Be kellene fejeznem, de épp’ most nem tudom abbahagyni, látjátok, tehát be kell fejeznem ezt itt egy percre.

³³² Azt mondta: „Én-én tudom, hogy megtagadtam Őt. Megtagadtam Pilátus előtt. Megtagadtam Őt, amikor az a kis asszony odajött hozzám és azt kérdezte: ‘Nem közülük való vagy’ ‘Nem!’ És még átkozódtam is!” Ó, szörnyű állapotban volt. Azt mondta: „Én-én-én-én...” Megtagadta Őt. És látta, hogy Jézus megállt és odanézett, aztán amikor a kakas kukorékol, odanézett Péterre, ő pedig kiment. Ó, elcsüggedt magában, azt mondta: „Minek is élek még?”

³³³ És aztán még azt is mondta: „Azt hiszem, visszamegyek és elmegyek megint halászni. Nem tudok többé prédikálni, úgyhogy visszamegyek és elkezdek halászni.” Bedobta a hálóját és egész éjjel dobálta, de nem fogott halat. És gyenge ponton volt, nem volt semmije, elcsüggedt saját maga miatt, a képességei végére ért.

³³⁴ Nos, nagy embernek gondolta magát, hogy így levágta a főpap fiának a fülét. Nos, azt gondolta, hogy nagy ember, tudjátok, hogy tanult valamit. De nem tudott semmit! El kellett felejtene az egészet.

³³⁵ Ott állt kint és azt mondta: „Hát, egy dolgot tudok, halász vagyok. Még mindig meg tudok élni halászatból.” Egész éjjel dobálta, de nem fogott semmit. Ó, micsoda csalódás! Minden alkalommal, amikor felhúzta, üres volt a háló. És annyira el volt keseredve! A leggyengébb ponton volt, azt mondta: „Úgy érzem, akár le is ugorhatnék erről a hajóról. Úgysem érek semmit.”

Azt kérdezte: „Van halatok, gyermekeim?”

³³⁶ Kinézett a partra és ott állt egy Ember. Azt mondta: „Nem. Egész éjjel fáradoztunk, de semmit sem fogtunk. Azt hittem, hogy halász vagyok.”

„Te vagy az, Simon?”

³³⁷ „Igen. Nos, egész éjjel fáradoztam, de semmit sem fogtam. Ó, én... nincs halunk itt kint.”

Azt mondta: „Nos, vessétek ki a hálótokat a másik oldalra!”

³³⁸ „Mi már... Mit?” Aztán azt kérdezte: „A másik oldalra? Azt csináltuk!”

„Vessétek ki a másik oldalra!”

³³⁹ Kivetette a hálóit és húzta. Azt mondta... Aztán erős lett. Ó, Istenem! Felkapta a kis halászkabátját, magára öltötte és azt mondta: „Testvérek, Ő az! És megelőzte a többieket a partra, mielőtt azok kievezhettek volna a csónakjukkal, amilyen gyorsan csak tudtak, úszva hagyta őket, egy halászkabátban, kiért a partra. Miért? Amikor erős volt... Amikor

erős volt, nem tudott semmit sem csinálni, de amikor gyengévé vált, akkor lett erős. Igen, uram.

³⁴⁰ Ó, Isten stratégiája az, hogy üres emberi edényeket vesz és megrázza velük a világot. (Csak még egy kicsit és már megyünk is.) Mint pünkösdkor. Pünkösdkor, mit csinált? Tíz nap kellett nekik, hogy teljesen kiürüljenek. De ők mind ott álltak felfelé fordított edényekkel és Isten fogta Magát és betöltötte őket. Ez minden! Megrázták a világot; kiöntötte Magát beléjük.

³⁴¹ Ez a mai kor szüksége. Erre van szükségünk ma, üres edényekre, igen, uram, hogy Isten megtölthesse őket. És nem lehet őket... Itt sok mindent ki kell hagynom. Isten nem tudja használni őket, amíg tele vannak. Ha tele vagy teológiai képzéssel, Isten nem tud használni téged. Istennek üres edényekre van szüksége, hogy Ő tölthesse be azokat.

³⁴² Nos, Illés nem azt mondta: „Menj, szerezz néhány edényt és kérj kölcsön egy csomó olajat és meglátjuk, hogy tudunk-e jó árat kapni érte és egy kicsit többet kapsz és így vissza tudod fizetni a szomszédnak.” Azt mondta: „Csak hozd az *üres* edényeket! Csak ennyi kell.”

³⁴³ Ez volt pünkösdkor is, üres edényeik voltak, hogy Isten megtölthesse őket. Testvér, a mai nap is ezt követeli meg. Ma is ez kell, hogy legyen. Vagy ez lesz, vagy elpusztulunk. Most már zárni fogom. Figyeljete! Ez kell nekünk, vagy elpusztulunk. Igen, uram.

³⁴⁴ A nagy egyházi gépezetek, amikkel rendelkezünk, a nagy egyházi gépezeteink elkokszosodtak, szellemi értelemben kopog a motor. Collins testvér itt van valahol és Hickerson testvér. Szerintem rossz a forgattyútengely. Valami elromlott. Rossz benzint használnak, teljesen elkokszosodott. Szemináriumi tapasztalatot használnak a Szentlélek helyett.

³⁴⁵ Az országunk nagy ébredései, a nagy embereink, a gyógyító kampányaink mind kudarcot vallottak. Tudjuk, hogy így van. Nézzétek meg a mi nemes evangélistánkat, Billy Graham-et, aki bejárta az országot oda-vissza, oda-vissza, oda-vissza! Mire volt jó? Oral Roberts, gyógyító körutakkal mindenfelé és ez mindig csak egyre gonoszabb lesz.

³⁴⁶ Mert ez mind baptista, presbiteriánus, Isten Gyülekezetei, az összes többi különböző szervezet és ha mindannyian együtt vannak, akkor mi ez? Egy jókora nagy egyházi gépezet és Isten megtöltötte azt koksszal nektek. Most már csak csattog: „csatt, puff, puff, puff, csatt, puff, puff, puff”, egy kicsi itt és ott. Kész! Vége van! A benzin elfogyott, vizet öntöttetek bele. Mindennek vége (igen, uram), mindkét oldalon laposak a kerekek. Szörnyű állapotban vagyunk. Az egyházi gépezet megállt.

³⁴⁷ És, testvér, a pokolról le lett véve a fedél. Így van. És démoni erők folyamai áradnak mindenhol. Meghódította a nemzeteket. Meghódította a politikát, hogy az már velejéig romlott. Meghódította az gyülekezeteket, hogy azok már nem ismernek mást, csak a felekezeteket.

Azt kérdezed: „Te keresztény vagy?”

„Metodista vagyok.” „

„Keresztény vagy?”

„Pünkösdi vagyok.”

³⁴⁸ Ez nem jelent többet, – ahogy a minap mondtam, – mintha malac lennél, vagy disznó, vagy ló, vagy valami más. Ennek semmi köze ahhoz. Akkor vagy keresztény, amikor újjászülettél és betöltekeztél Szentlélekkel – addig nem, – és teljesen alárendeled magad Isten Szellemének. Ha nem rendeled alá magad Isten Szellemének, akkor nem születtél újjá és nincs meg neked a Szentlélek. Lehet, hogy nyelveken szólsz és remegsz és ugrálsz és futkosol és teszel mindenféle...

³⁴⁹ Pál azt mondta: „Hit által hegyeket mozgathatok, betegeket gyógyíthatok, ismerhetem a Bibliát, szemináriumba járhatok és megtanulhatok minden ilyesmit, mindent és még semmi vagyok!” Halleluja!

³⁵⁰ Ó, Istenem! Az edény fedele bizony tényleg le lett véve! Démonok járkálnak, ördögi hatalmak a kereszténység neve alatt, „az emberek parancsolatait tantétellé teszik”, teológiai szemináriumi tantétellé, a Bibliát elhagyva.

³⁵¹ Halleluja! Ki képes rá, ki elég erős, ki elég bölcs? Ki elég erős ahhoz, hogy megszelídítse ezt a légiót, ami levetkőzteti az asszonyainkat a prédikátorok nevében? Metodisták, baptisták, sőt pünkösdiek is. Kifestik az arcukat, mint Jézabel, rövidre vágatják a hajukat és nadrágot hordanak, mint a férfiak. A prédikátoraink nem állnak ki eléggé velük szemben, hogy beszéljenek nekik erről. Ördögtől megszállottak! Légió volt az, aki letépte róla a ruhát. Ki ez az ordító ördög?

³⁵² Ki elég erős? Milyen felekezet képes legyőzni őt, aki fel-alá járkal ezeken a felekezeti sírköveken és azt kiáltja: „a csodák ideje lejárt és nincs szükségünk a Szentlélekre”?

³⁵³ És ki tudja megszelídíteni ezt az ördögöt? Isten! Nem tudjuk megtenni a felekezettel. Nem tudjuk megtenni egyházi erőkkal. De volt egyszer egy Hang, ami megtette, ámen, ami megszelídítette az ördögöket, észhez térítette őket és ruhát adott rájuk. Ugyanaz a Hang ígéretet adott nekünk: „Amit én teszek, ti is tenni fogjátok.” Soha nem fogjátok megtenni egyházi benzinnel egy elkocszosodott autóban. Soha nem fogjátok megtenni egy szervezetben. Akkor fogod megtenni, ha kiüresedsz és elgyengülsz, kiöntöd magadból az egészséget és hagyod, hogy a Szentlélek bejöjjön és rebegetse minden porcikádat, átjárja tested minden porcikáját. Ez az egyetlen... Tedd ezt! Nincs szükségünk újabb szervezetre.

³⁵⁴ Amire szükségünk van... Ó, Istenem, érzem, hogy most itt körös-körül beáramlik. Isten prófétájára van szükségünk, aki felemelkedik Isten villámával, lelki villámmal, ami szégyenbe rázza ezt a világot! Halleluja! Üres edényre van szüksége, így van, egy kihívott Gyülekezetre, egy kicsiny kisebbségre, amely fogadja Isten erejét, áldásait és az Ő Üzenetét. Halleluja! Erre van szükségünk.

³⁵⁵ Legyetek gyengék, hogy erősek lehessetek! Ez le fog győzni minden ördögöt. Ez meg fogja szégyeníteni a tanultakat. Olyan férfiakat és asszonyokat fog hozni, akiket Isten hívott el, és csakis azokat.

³⁵⁶ Emlékezzetek: „Ahogyan Noé napjaiban volt, úgy lesz az ember Fiának eljövetelekor is. Nyolc lélek menekült meg.” Illés napjaiban csak hétezernek volt meg Ez. Ó, gondolatok csak bele, hogy hol élünk! Amikor János színre lépett, a kis gyülekezet bizonyára kisebbségben volt, de voltak üres edények, amelyekbe az Olajat önthették. Halleluja!

Istenem, hadd ürítsük ki magunkat!

³⁵⁷ Legyetek üressé, barátaim! Legyetek gyengévé! Tagadjátok meg saját képességeketek! És ti, kint a rádióban... nem a rádióban, hanem kint... akik halljátok ezeket a kazettákat, bárhová is jutnak el, üresítsétek ki magatokat! Öntsétek ki magatokat Isten oltárára áldozatként. Engedjétek, hogy az Angyal jöjjön a tüzes szénnel, töltsétek meg azt az edényt a Mindenható Isten erejével! Legyetek... Akkor Ő majd erőssé tesz titeket, kegyelmet ad nektek, hogy megálljatok.

Hajtsuk meg a fejünket egy percre!

³⁵⁸ Ó, Uram, eltelt egy újabb vasárnap reggel és mi itt ültünk ebben a tiszteletteljes gyülekezetben, ahol férfiak és asszonyok, akik ismernek Téged... ahol a Te Szellemed lakozik a szívükben és hisznek Neked és megcselekedtek minden Igét, amivel Te megbíztál minket. És köszönjük Neked ezeket az embereket.

³⁵⁹ És talán vannak mások is, azon a vidéken, ahová ezek a kazetták eljutnak, ahol kis alázas asszonyok és férfiak elviszik azokat az otthonokba, a törzsekbe és más országokba. És hadd hallják meg, Uram, és értsék meg, üresítsék meg magukat, hogy a Szent Szellem betölthesse őket!

³⁶⁰ Lehet, hogy vannak ma reggel még itt is olyanok, Uram, akik kiüresítették magukat mióta elkezdünk beszélni, akik rájöttek, hogy túlságosan bíztak a saját gondolataikban, a saját képességeikben, bíztak a saját egyszerű emberi elméjük ravaszságában, ami nem más, mint szenny Isten előtt. Ó, Istenem, csak hadd üresítsék ki magukat most, alázasan rendeljék alá magukat és jöjjenek a Szellemmel való betöltekezésért! Add meg ezt, Uram!

A Biblia azt mondja: „Ahányan csak hittek, megkeresztelkedtek.”

³⁶¹ Ma reggel itt ül ebben az épületben, Atyám, egy kis asszony, ott hátul és emlékszem, hogy Hicks asszony eljött hozzám egy este és ott feküdt, csak csont és bőr volt, egy kis inas bőr feszült rajta, a rák felemésztette. A férje még nem volt keresztény. És emlékszem az imádságra, amit azon az éjszakán imádkoztam: „Istenem, a kis Dávidot egy egyszerű kis parittyával küldted az oroszlán után és visszahozta a bárányt.” Azt mondtam: „A testvérnőmet elkapta ez a rák; ez egy ördög. Tudom, hogy Te Isten vagy. Láttalak Téged, Uram és tudom. Beszéltem Veled és Te válaszoltál. Én jövök Isten báránya után; rák,

engedd el őt!” Majd utasítottam őt Jézus Krisztus Nevében: „Menj haza!” És a férje, aki még nem adta át magát, hitt ennek az Igének és hazavitte a feleségét. Itt van ma reggel, egy nagy, erős, egészséges asszony, a rák eltűnt. Ma reggel jön, hogy megkeresztelkedjen Jézus Krisztus Nevében. Ó, Istenem, köszönöm Neked ezt az üres edényt, amely készen áll arra, hogy megteljen. Istenem, imádkozom, hogy áldd meg ezt a lelket!

³⁶² Uram, ez csak egy példa a sok közül. Imádkozom, hogy a Te áldásaid pihenjenek meg ezen a hallgatóságon, tiszteletteljesen, Istenem, tiszteletteljesen. Ha...

³⁶³ Már csak egy dolog van hátra, Atyám, amit én látok, hogy vagy felkelsz valahol néhány üres edénnyel és megszegyeníted ezt a világot, vagy mielőbb elküldöd Jézust, mivel itt a vég. Uram, már csak két dolog van hátra (és ezt rögtön látnunk kell), mert tudjuk, hogy itt a vég; vagy azt fogjuk látni, hogy egy erőteljes dolog támad azonnal, vagy az Úr eljöveteletét látjuk meg.

³⁶⁴ Minden prófécia beteljesedett. Az utolsó dolog, mielőtt a Gyülekezet fel lett támasztva, mielőtt a Jelenések könyve 3. fejezetében felvitetett, egy hírnök eljövetele volt a laodiceai gyülekezeti kor számára, aki „visszafordítja az emberek szívét az ősatyákhoz”, visszavezeti őket a rendes pünkösdhöz, amiről azt állítják, hogy megvan nekik. Ezerszer ezrek lesznek – mint Noé napján, Uram, – elveszve. Sokan közülük elvesznek. Látjuk, hogy ez már beteljesedett, Atyám.

³⁶⁵ Jöjj, Úr Jézus, ragadd el a Te Gyülekezetet! És ha az a Te akaratod, Uram, mielőtt az a Gyülekezet elragadtatik, hadd jöjjön fel Erő! Istenem, töltsd meg ezeket az edényeket! Emeld fel őket, Uram! Rázd meg ezt a világot még egyszer! Tudjuk, hogy ez már késő lesz, akkor már nem lesz megtérés, akkor már túl messze lesz számukra, de mutasd meg a Te Erődöt, Uram, töltsd meg ezeket az edényeket és rázd meg ezt a világot úgy, ahogy még soha nem volt megrázva! Vedd akkor a Te Gyülekezetet! Hagyd a világot az ő káoszában, amiben van! Ó, Istenem, ők küszködnek.

³⁶⁶ Aztán tudjuk, hogy a nagy Szent Szellem akkor el fog menni a zsidókhoz. Amikor láttuk a száznegyvennégyezret a Sínai-hegyen állni a Báránnyal együtt, de a Menyasszony már a Mennyben volt. Ő már felvitetett és a Bárány visszatért (József), hogy megismertesse magát az Ő népével. És a Biblia azt mondja, hogy lesz köztük egy törés, amikor nézik majd Őt és meglátják Őt ott állni. Amikor megismerteti Magát, azt fogják kérdezni: „Hol szerezted azokat a sebhelyeket?”

Ő azt mondja: „A barátaim házában.”

Aztán azt fogják mondani: „Ő volt az, Akit keresztre feszítettünk.”

³⁶⁷ És azt fogja mondani, mint József: „Ne aggódjatok, mert Isten azért tette ezt, hogy megmentse a pogányok életét. Nem a ti hibátok volt.” Aztán azt mondták, hogy külön fognak válni egyik család a másiktól, úgy fognak gyászolni, mintha az egyetlen fiú vitetett volna el otthonról.

- ³⁶⁸ Ó Atyám, közel van az a nap, ez annak a *Hetven hét*-nek a vége. Mivel elérkezett az idő, Uram.
- ³⁶⁹ Ó, Istenem, kiáltson Isten igaz prófétáinak hangja e mai modern asszony ellen, e modern gyülekezet, e modern egyházi teológia ellen!
- ³⁷⁰ Rázd meg ezeket a prédikátorokat, akik félnek kimondani az Igazságot! Ó, Istenem, vedd ezeket az embereket és rázd meg őket, mint még soha, hadd szégyelljék magukat!
- ³⁷¹ Egy dolgot azonban tudunk és teljes bizalommal nyugodhatunk, hogy „Senki sem fog jönni, csak ha az Atya vonzza őt. És mindenki, akit az Atya adott, jönni fog.” Pontosan olyan messzire fognak elérni, amilyen messzire Te akarod, hogy elérjenek. De Te mondtad: „Ne félj, kicsiny nyáj, Atyátok jóakarata az, hogy nektek adja a Királyságot.” Tudjuk, hogy ez igaz. Mindvégig figyelmeztettél minket, hogy csak nagyon-nagyon kevesen lesznek, akik készen állnak majd, amikor eljön az idő. Akkor lesz egy nagy feltámadás és az összes megváltott, akiket a korszakok során megváltottál, fel fognak támadni. De ezen az utolsó napon, éppen a végidőben, ott a Gyülekezet biztosan kisebbségben lesz.
- ³⁷² Látjuk tehát, Atyám, látjuk a nap Üzenetét. Látjuk ennek az elutasítását, látjuk a szétválásokat, látjuk mindezeket a dolgokat.
- ³⁷³ Azt látjuk, hogy a Te néped megvallja, hogy ők nem... ők „semmik”. Csak Veled akarnak betöltekezni, Uram. Most imádkozom, hogy rázd meg velük a világot, néhány nappal az Úr Eljövetele előtt.
- ³⁷⁴ Vannak közöttünk betegek, vannak emberek, akiknek testi gyógyulásra van szükségük. Nem szeretnénk elhanyagolni őket, Uram, mert meg van írva: „Ne felejtse el az Ő minden jótéteményét: Aki megbocsátja minden bűnödöt, és meggyógyítja minden betegségünket.” Imádkozunk, hogy az Ő nagy gyógyító ereje legyen mindenkin, aki itt van. Ha meg tudsz menteni egy lelket odakint minden mozdulat nélkül, ha csak Feléd fordul a szíve, mennyivel inkább meg tudsz gyógyítani egy testet!
- ³⁷⁵ Vannak itt zsebkendők, amelyek itt hevernek. Megáldom őket az Úr Jézus Nevében, ahogyan a nagy Pál apostol is tette. Gyógyuljon meg mindenki, aki ezeket a zsebkendőket hordja! A széthullott otthonok álljanak helyre! A kisgyermek, akiknek nincs apjuk, nincs anyjuk és akiket elszakítottak egymástól, hadd egyesüljön újra az az otthon! Add meg ezt, Uram! Gyógyíts meg most minden beteget és szenvedőt, végy dicsőséget Magadnak!
- ³⁷⁶ És, Uram, mi, akik igyekszünk edényeinket felfelé tartani, szemünket, szívünket Feléd tartani, megtagadva, hogy még csak társalkodjunk is ezzel a világgal. A Biblia azt mondja, hogy „Ábrahám kiment az otthonából, kiment a városából, hogy az ígért földjén lakozzon, megvallva, hogy ő nem e világból való, hanem zarándok és jövevény.” Ábrahám és Izsák és Jákob, mindazok, akiknek ez a bizonyosságtételük, hogy „nem e világból valók”,

egyszerűen kijelentik, hogy van egy Város, amelynek Építője és Alkotója Isten és ők afele mennek.

³⁷⁷ Hadd változzanak most meg szívek, miközben imádkozom, Atyám és változzanak meg hozzáállások! És amikor elérkezik a bemelegítési szolgálat, legyen olyan mozdulás az emberek között, legyenek olyan emberek, akik eddig nem is gondoltak erre, legyen ez kinyilatkoztatva! És Te mondtad, hogy mindazokat, akiket elhívtál, el is fogod küldeni.

³⁷⁸ Most pedig, Uram, átadom Neked az egészet ezzel a töredezett kis üzenettel, egy szegényes edényből, amiben semmi sincs, Uram. Imádkozom, hogy vedd ezeket a szavakat és olvasd bele azokat az emberek szívébe és soha ne tudjanak elszakadni Ettől. Add meg, Uram! Terád bízom ezt, Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

³⁷⁹ [Egy testvér üzenetet ad át. – a szerk.] Miközben döntést hozol... Te döntesz. „Miért álltok két vélemény között?” Hallottátok, amit mondott. Ha Isten az Isten, szolgáljátok Őt; ha a világ az isten, csak menjetek tovább! Értitek? Ha a felekezeti út a helyes, akkor menjetek tovább azzal; de ha a Bibliának van igaza, akkor gyertek Ehhez! Értitek? Válasszátok ki ebben az órában, hogy kit fogtok szolgálni!

³⁸⁰ Csak énekeljünk most Szellemben egy dicséretet! A Biblia mondja: „Dicséretet énekeltek és kimentek.” Énekeljük el ezt a híres régi éneket; *Szeretem*, fejünket és szívünket meghajtva Őfelé.

Szeretem...

(Most dönts el, hogy mit fogsz tenni!)

...szeretem, mert Ő előbb szeretett

És üdvömet megvásárolta a Golgota fáján.

³⁸¹ [Branham testvér elkezd dűdölni a *Szeretem* című éneket.] Meg tudod hozni a döntésedet Krisztus mellett? Nem is döntés, igazából, csak kiüresíted magad: „Uram, nem vagyok jó. Nincs bennem semmi jó. Hadd felejtsek el mindent, amit valaha tudtam! Most jöjj, Úr Jézus, ne hagyd, hogy ez elmenjen a fejem fölött! Hadd fogadjam be és töltsön be a Te Szellemed, Uram! Ettől a naptól fogva hadd legyek teljesen a Tiéd!” Imádkozzatok most, csak egy kis imádsággal Istenhez; egyszerűen, ezzel az imádsággal, gyermekek, mindenki!

Te, Golgota Báránya,

Isteni Megváltó;

(Csak térj meg a szívedben!)

...hallgass meg, míg imádkozom,

Vedd el minden bűnömet!

Ó, hadd legyek máától teljesen a Tied!

Míg az élet sötét útvesztőjét járom,

És körülöttem terjeng a bánat,
Légy Te az én Vezetőm;
Add, hogy a sötétség nappalba forduljon,
Töröld el a bánatot, félelmeket,
S ne engedd, hogy valaha is eltévedjek Tőled!

³⁸² [Branham testvér elkezdte dúdolni a *Hitem feltekint Reád* című éneket.] Ti, akik hittetek, kiüresítettétek magatokat Isten előtt és elhatároztátok, hogy semmi sem fog megakadályozni többé titeket, soha nem fogtok semmilyen képességet megvallani és ha szeretnétek azt világossá, igazán egyértelművé tenni Isten előtt, akkor a medencében van víz, készen áll a bemelegítésre. Az asszonyok menjenek a jobb oldalamra, a férfiak pedig a bal oldalamra. A keresztelési szolgálat mindjárt kezdődik. Akik kiüresedtek, készen álltok arra, hogy ne azt higgyétek, amit a szolgálók mondanak, amit az egyházi személyek mondanak, amit a felekezetek mondanak, hanem az Úr útját választjátok és hinni fogjátok az ÍGY SZÓL AZ ÚR-t, gyertek most!

Míg az élet sötét útvesztőjét járom,

Itt lesznek az asszonyok, *itt*, a férfiak *emitt*. Ez az oltárhoz hívásotok: „Ahányan csak hittek, jöttek és megkeresztelkedtek.”

..én Vezetőm;
Add, hogy a sötétség nappalba forduljon,
Töröld el a bánatot, félelmeket,
S ne engedd, hogy valaha is eltévedjek Tőled!

³⁸³ Hány asszony van itt ma reggel... Az Úr Jézus Nevében mondom ezt! Hányan szégyellitek azt a rövid haját, amit viseltek és szeretnétek, ha Isten (az Ő kegyelméből) megnövesztené nektek? Isten áldjon meg benneteket!

³⁸⁴ Hány férfi szégyelli, hogy hagyja, hogy a felesége cigarettázzon és hordja a nadrágot, ami valójában a tiétek?

³⁸⁵ És a Biblia azt mondja: „Ez utálatos Isten szemében.” Tudjátok, hogy Isten nem változik? Ő nem tud változni. Neki egyetlen természete van, ez a szentség. Nem tud változni. Ha nem leszel olyan, mint Ő, akkor nem fogod Őt meglátni: „Szentség nélkül senki sem láthatja meg az Urat.” És ha a nadrághordás... Isten gyomra felfordul és hány tőle, Ő rosszul van és ez *utálatosság*, „szenny”, akkor hogyan fogsz valaha... Ilyen szellem van benned és hogyan juthatsz valaha is a Mennybe? Hogyan fogsz a Mennybe jutni rövid hajjal, amikor Isten azt mondta: „Szégyen, hogy egy nő levágja a haját”? Megtagadja a feleség szerepének alapelveit. Isten nem változik. Ez az Ő Igéje, barátom, jobb, ha hallgatsz rá.

³⁸⁶ És ti férfiak, akik ezt megengeditek a feleségeteknek, nem szégyellitek magatokat? Nem szégyellitek magatokat?

³⁸⁷ Ne legyetek olyanok, mint az ország „first lady”-je! Legyetek olyanok, mint Isten! Értitek? Ürítsétek ki magatokat a világnak ebből a modern irányzatából, hogy Krisztus kiönthesse Magát belétek és valóban betölthessen benneteket a Szent Szellem!

³⁸⁸ Ő ezt nem teheti, nem teheti meg, ez ellentétes az elveivel; az Igéje ellen kellene mennie és azt nem fogja tenni. Nem fogja ezt megtenni, amíg nem állod meg a helyed az Ő Igéjével. El kell jutnod... El kell jutnunk Ehhez, mielőtt bármi mást tehetnénk. Tudjátok ezt, mindannyian tisztában vagytok vele. Hányan hiszitek ezt? Emeljétek fel a kezeteket! Természetesen hiszitek. Most tegyünk valamit ezzel kapcsolatban!

³⁸⁹ Istenünk, légy irgalmas hozzánk! Mennyire szükségünk van Rád! Itt vagyunk most mindannyian együtt. Most emlékezzetek, az Ítéletkor, ha nekem... Meg kell állnom (és ez talán még az éjszaka előtt lesz) és szembe kell néznem minden szóval, amit kimondtam. Látjátok, szembe kell majd néznem vele. Ne feledjétek, hogy a gonoszság lekerül a kezemről, lekerül a lelkiismeretemről, lekerül a lelkemről, lekerül Istenről!

³⁹⁰ Ha nem... Ha ilyen körülmények között állsz és még mindig nem érzed magad elítélve, („Hú!”) akkor mit fogsz tenni? Akkor tudd, hogy Isten nem foglalkozik veled, tudd, hogy túl vagy azon. Érted? Túl vagy azon. Lehet, hogy nagyon is vallásos vagy, lehet, hogy egyházakhoz tartozol, és így tovább, de már túl vagy azon. Isten Igéje bemegy és kihozza az embert. Ez az, ami visszahozza őket. Látjátok? Tehát ez az Ige. Megkérek minden szolgálót, minden embert, bárhol, hogy cáfolja meg Ezt Isten Igéjével szemben. Így igaz. Ez nem úgy megy. Értitek?

³⁹¹ Legyünk tehát igazi keresztények! Még minket is, akik próbáljuk, akik próbálkozunk, minket is le kell vágni és át kell forralni. Igen, uram, mindannyiunknak szüksége van rá.

³⁹² Istenem, könyörülj rajtam! Istenem, végy és formálj engem! Az a szándékom, hogy e hét után Isten elé megyek, hogy megtudjam, mi a következő lépés. Istenem, vegyél engem! Mi... Mindent, ami rólam szól (és sok minden van,) ami nem jó, Istenem, vágd le! Ez az én imám ma reggel. Metéld körül a szívemet, a fületem, a lényemet! Tegyél engem, Uram, tégy engem olyanná... bármilyenné is akarja Ő, hogy legyek. Ez az én imám.

³⁹³ Bárminek is kell lennem, vágd le, metssz le engem, Uram! Mutasd meg nekem az Igében, mondd meg, megyek és megteszem! Hadd mondja meg az Úr és én... én ott állok készen, hogy megbirkózzak vele. Bármit mond Isten Igéje, az akarok lenni. Én keresztény akarok lenni, Isten Igéje szerint: „Legyen minden ember szava hazug és Istené igaz.” Ez nem a kor divatja lenne. Nem ez lenne az, ugye? Ti is így hiszitek?

³⁹⁴ A bemerítkezés helyét keresed, fiam? Igen, itt hátul, testvér. Ne várj! Rendben, pont' erre.

³⁹⁵ Közületek sokan kellene, hogy jöjjenek, férfiak és asszonyok, akik hívők, akik... megvallják bűneiket, hogy megkeresztelkedjenek Jézus Krisztus Nevében. (Erre, testvér.) „Jézus Krisztus Nevében bűneik bocsánatára és be fognak töltekezni Szentlélekkel.”

³⁹⁶ Nektek, katolikusoknak; ez a bűnbocsánat. Azt mondjátok, hogy az egyháznak hatalma van a bűnök bocsánatára. Hogyan bocsátotta meg az egyház a bűnöket? Isten... Jézus valóban azt mondta a gyülekezetnek: „Akinek a bűneit elengeditek, annak el van engedve. Akinek a bűneit megtartjátok, annak megmarad.” Hogyan bocsátották meg az első, a korai egyházban a bűnöket? Bűnbánatra hívták őket, és megkeresztelték őket Jézus Krisztus Nevében a bűneik bocsánatára. Nem egy gyóntatófülke alatt; nem bizony, hanem megtértek Isten előtt a szívükben, amikor ott álltak, és hittek. „És ahányan megkereszt.... hittek, megkeresztelkedtek Jézus Krisztus Nevében és betöltekeztek Szentlélekkel.” Ámen. Szeretitek Őt?

Most pedig álljunk fel!

³⁹⁷ Sokan lesznek, akik meg akarják várni a keresztelési szolgálatot. Akar még valaki jönni, van még, aki hitt? Gyertek, valamelyik oldalra; a férfiak balra, a nők jobbra. Higgyetek az Úr Jézusban teljes szívetekből, mindennel, ami bennetek van! ³⁹⁸ Most pedig hajtsuk meg együtt a fejünket, miközben együtt elismételjük ezt a minta-imát, mert nagyon különös vezetést érzek arra, hogy most ezt tegyük. Mialatt meghajtjuk fejünket, imádkozzatok velem együtt! [Branham testvér és a gyülekezet együtt imádkozik. – a szerk.]

Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a Te neved. Jöjjön el a Te országod; legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is

A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.

És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek.

És ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg minket a gonosztól. Mert Tiéd az ország és a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen!

³⁹⁹ Most pedig tartsuk a fejünket lehajtva! És megkérem Neville testvért, hogy jöjjön és mondja el az áldást, mondja el, ami a szívéen van, és aztán hirdesse ki a keresztelési szolgálatot, amit most készítenek elő.

⁴⁰⁰ Isten áldjon meg benneteket, ez az én imádságom. Imádkozni fogok értetek, ti pedig imádkozzatok értem! Nagy szükségem van az imáitokra.
